עמוס חם על הודו

על מחבט מס' 1 של ישראל, עמוס מנסדורף, מוטלת המשימה הלאומית החשובה ביותר שלו אי־פעם: לנצח את ההודים, החל ממחר בניו־דלהי, ברבע־גמר הדייוויס. חם לו שם, והוא „חם" עליהם ■ סיקור נרחב של שליחינו המיוחדים – בעמודים 3,2
(תצלום: יוסי רוט)

ידיעות אחרונות

7 ימי ספורט

מגאזין שבועי • יום ה' כ"ו בתמוז תשמ"ז, 23.7.87

לחיים, משה!

עוד שחקן, מכוכבי־הכדורגל שלנו, הולך לבלגיה. זה חייו השבוע של משה סיני, הפועל ת"א, אדום שימיר את מדיו לצהוב דווקא של קבוצת בורן. הידיעה הבלעדית ב„ידיעות אחרונות" התגלגלה עד להחלטת הבלגים שלשום בלילה על החתמתו (תצלום: יוסי רוט)

שלום, ילדים

הִנֵּה עוֹד מְעַט נִגְמַר לוֹ חֹדֶשׁ יוּנִי, וְאָז – מַתְחִיל – – – הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל! חָדְשַׁיִים שְׁלֵמִים שֶׁל כֵּיף־חַיִּים. מַה יֵּשׁ לְדַבֵּר בִּכְלָל?

טוֹב, דַּוְקָא יֵשׁ מַה לְדַבֵּר. אוּלַי לָכֶם לֹא כָּל־כָּךְ בָּא לְדַבֵּר, וַאֲנִי דַּוְקָא מְבִינָה אֶתְכֶם. אֲנִי זוֹכֶרֶת (וְזֶה לֹא הָיָה כָּל־כָּךְ מִזְּמַן) מַה זֶּה הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל, אַחֲרֵי עֲשָׂרָה חֳדָשִׁים שֶׁל בֵּית־סֵפֶר. וַאֲנִי זוֹכֶרֶת אֶת הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן לַלִּמּוּדִים, שֶׁהָיְתָה בּוֹ תָּמִיד תַּעֲרֹבֶת שֶׁל שִׂמְחָה אַדִּירָה, וְגַם קְצָת דִּכְדּוּךְ – כְּמוֹ שֶׁתָּמִיד מַרְגִּישִׁים כְּשֶׁמַּשֶּׁהוּ נִגְמָר, מִפְּנֵי שֶׁיֵּשׁ חֲבֵרִים בַּכִּתָּה שֶׁבִּימֵי הַחֹפֶשׁ נִפְרָדִים מֵהֶם, וּמִן הָאַהֲבוֹת הַקְּטַנּוֹת, וּמִן הַסּוֹדוֹת הַמְּשֻׁתָּפִים שֶׁל הַיּוֹמְיוֹם בִּזְמַן הַלִּמּוּדִים...

אֲבָל כָּל זֶה בֶּאֱמֶת דֵּי מִתְגַּמֵּד מוּל הַגַּל הַגָּאֶה וְהַמֵּצִיף וְהַמִּשְׁתּוֹלֵל שֶׁל שִׂמְחָה אַח אַח אַח! אֵיזֶה כֵּיף! הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל הִגִּיעַ! אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁרוֹצִים וּמָתַי שֶׁרוֹצִים וְכַמָּה שֶׁרוֹצִים וְאֵיפֹה שֶׁרוֹצִים (חוּץ מִמַּה שֶּׁהַהוֹרִים לֹא מַרְשִׁים, כַּמּוּבָן) – סוֹף־סוֹף...

אֲבָל תִּהְיוּ לְרֶגַע כֵּנִים לְגַמְרֵי וְתַעֲנוּ לְעַצְמְכֶם, כִּי אֲנִי לֹא שׁוֹמַעַת: נָכוֹן שֶׁלִּפְעָמִים, כְּשֶׁאֵין חוֹבוֹת וְאֵין הִתְחַיְּבוּיוֹת, אָז גַּם לֹא תָּמִיד יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת עִם הַזְּמַן, וּמַרְגִּישִׁים שֶׁהוּא קְצָת מִתְבַּזְבֵּז? אוּלַי לֹא תֵּכֶף וּמִיָּד, בַּהַתְחָלַת הַחֹפֶשׁ, אֲבָל זֶה קוֹרֶה (אֶלָּא אִם כֵּן אַתֶּם בַּקַּיְטָנָה, עִם סֵדֶר יוֹם מְאֻרְגָּן, אוֹ קַיְטָנָה וּדְבָרִים כָּאֵלֶּה). אֲנִי לֹא אוֹמֶרֶת שֶׁיּוֹתֵר טוֹב כְּשֶׁאוֹמְרִים לָנוּ כָּל הַזְּמַן מַה לַּעֲשׂוֹת; זֶה טוֹב בְּעִקָּר כְּשֶׁזֶּה גַּם מַה שֶּׁמִּתְחַשֵּׁק לָנוּ לַעֲשׂוֹת... אֶלָּא שֶׁבְּוַדַּאי, שֶׁבְּתוֹךְ כָּל אֶחָד מֵאִתָּנוּ יִהְיֶה מִין „גַּמָּד" כָּזֶה, שֶׁמִּדֵּי פַּעַם – כְּשֶׁהוּא גּוֹמֵר לָנוּחַ (כִּי גַּם הוּא זָקוּק לִמְנוּחָה) – יִפְקַח עַיִן וְיַשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ, שֶׁלֹּא „נַמְרִיחַ" יוֹתֵר מִדַּי.

מַה זֹּאת אוֹמֶרֶת „לְהַמְרִיחַ"? לְהִתְבַּזְבֵּז, בְּלִי לְהָבִיא שׁוּם תּוֹעֶלֶת, לֹא לְעַצְמֵנוּ וְלֹא לְאַף אֶחָד אַחֵר. וְאָז מַרְגִּישִׁים קְצָת רֵיקִים וּקְצָת מְשֻׁעֲמָמִים וְלִפְעָמִים זֶה אֲפִילוּ דֵּי מְעַצְבֵּן.

יֵשׁ הָמוֹן דְּבָרִים שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בַּחֹפֶשׁ: יֵשׁ יָם, וּבְרֵכָה, וּמִשְׂחָקִים, וְטִיּוּלִים, וַחֲבֵרִים שֶׁלֹּא הִסְפַּקְנוּ לִפְגֹּשׁ בְּמֶשֶׁךְ הַשָּׁנָה, וּסְפָרִים שֶׁלֹּא הִסְפַּקְנוּ לִקְרֹא, וְתָכְנִיּוֹת טֶלֶוִיזְיָה מְעַנְיְנוֹת וּסְרָטִים וְהַצָּגוֹת. אֲבָל בֵּין בִּלּוּי אֶחָד לְמִשְׁנֵהוּ, בֵּין הַמְּנוּחוֹת, מֻתָּר גַּם לַעֲזֹר לַאֲחֵרִים, שֶׁלָּהֶם אֵין אַף פַּעַם „חֹפֶשׁ גָּדוֹל" וְהֵם זְקוּקִים לְעֶזְרָה – כְּמוֹ אַבָּא וְאִמָּא, לְמָשָׁל. וּמֻתָּר גַּם לְסַדֵּר פַּעַם אֶת הַ„בָּלָגָן" בַּמְּגֵרוֹת וּבָאֲרוֹנוֹת, וְלַעֲזֹר – לְעַצְמֵנוּ!

אֲנִי כְּבָר סוֹמֶכֶת עֲלֵיכֶם שֶׁתִּמְצְאוּ אֶת הַשִּׁלּוּב הַנָּכוֹן בֵּין מְנוּחָה, כֵּיפִים – וּדְבָרִים מוֹעִילִים שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת בַּחֹפֶשׁ, וּמְקַוָּה שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהַזְכִּיר לָכֶם לְהִזָּהֵר בַּכְּבִישִׁים, וּבַיָּם, וּבְמִגְרְשֵׁי הַמִּשְׂחָקִים, שֶׁיִּהְיוּ מְלֵאִים יְלָדִים בְּחָדְשֵׁי הַחֹפֶשׁ וְעַל כֵּן יֵשׁ לְהִזָּהֵר שִׁבְעָתַיִם.

שֶׁלָּכֶם,

עפרה

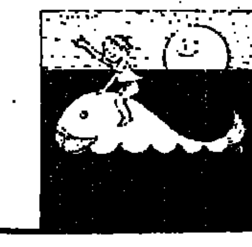

שִׁיר עַל קַיִץ

מֵאֵת נָאוָה עֲתִיר מַקְמֵל

הַקַּיִץ כְּבָר הִגִּיעַ
וְשֶׁמֶשׁ בָּרְחוֹבוֹת
וְלִי עַכְשָׁו לִשְׂמֹחַ
כַּמָּה סִבּוֹת טוֹבוֹת:
רֵאשִׁית –
לֹא עוֹד בְּגָדִים מְצֻמָּר
לְהַפְחִיד הַמַּחֲלוֹת,
לֹא עוֹד פְּשָׁרָה עִם אִמָּא
עַל חֲלָצוֹת מְקֻפָּלוֹת.

אֶפְשָׁר לִפְתֹּחַ הָאָרוֹן
וּלְהוֹצִיא מִבְּלִי לַחְשֹׁשׁ
בְּגָדִים קַלִּים מְקֻפָּלִים
עִם רֵיחַ קַל שֶׁל נַפְטָלִין.
שֵׁנִית –
בַּקַּיִץ אוֹר הַיּוֹם
כָּבָה לוֹ מְאֻחָר,
וְעַד שֶׁחֹשֶׁךְ עַל הָעִיר
הַמִּשְׂחָק נִגְמָר!

שְׁלִישִׁית וְהֲכִי חֲשׁוּבָה:
בִּתְקוּפַת הַחֹפֶשׁ
בְּלִי רַעַשׁ וּמְהוּמָה
פִּתְאֹם גְּדֵלִים בְּבַת אַחַת
בְּשָׁנָה שְׁלֵמָה.

בְּסַבְלָנוּת בְּסַבְלָנוּת אֲנִי
מַמְתִּין כָּעֵת
כִּי רַק בְּסוֹף הַחֹפֶשׁ –
אֶהְיֶה בְּכִתָּה ב'.

איתן עמית
מדוות, מניו־דלהי

אז איזה דרגה זו בדיוק?

עמוס מנסדורף וגלעד בלום מרגישים טוב בהודו. שימו לב לחיוך של עמוס מנסדורף מתחת למשקפי ג'ון בלושי שלו. החיוך של גלעד מעט יותר אירוני. ביום שני הוא מישש בתמהון את הנשק של איש הבטחון ההודי, אתמול (בתצלום) הוא בדק בפליאה את דרגותיו של איש הבטחון ההודי. הצירוף של הודים, מדים ונשק – את גלעד זה מצחיק

דגל ישראל – בפעם הראשונה בבירה ההודית

בפעם הראשונה בהיסטוריה, הונף אתמול דגל ישראל בבירה ההודית. כך טוען סגן הקונסול שלנו בהודו, אילן אקרון. היה זה בשעת אחר־הצהריים, כשההודים עשו נסיון הנפה של הדגלים על התרנים במגרש המרכזי, שבו תיערך ההתמודדות.

באותה שעה שיחקו על המגרש שלמה גליקשטיין ועמוס מנסדורף. הם ירדו ממנו כעבור שעה, כשהם מרוצים מאוד.

מתברר שהדשא ישר וטוב, ומה שחשוב: איטי הרבה יותר מהדשא של מגרשי האי־מונים הסמוכים. לדברי הקפטן יוסף שטב־הולץ, זהו יתרון חשוב לבחורים שלנו, שה־רי הכדורים קופצים מהדשא די גבוה, והדבר מאפשר לשבור ביתר קלות את הסרבים של היריב. להודים, שמשחקם מבוסס כמעט כליל על סרב־רשת, זוהי מגבלה.

ההודים הבחינו בכך כבר אתמול. ואומ־נם, מיד לאחר שהישראלים סיימו את האי־מון, העלו ההודים על המשטח מכסחה וקיצצו את הדשא. הם יקצצו אותו שוב היום ובכך הם מקווים לתת למשחק אופי מהיר יותר.

בראשית משחק האימון מול גליקשטיין, גילה עמוס עצבנות־מה, לאחר שהחטיא כמה כדורים. אבל הוא חזר לעצמו, הגיש היטב, החזיר כהלכה, וגמר כמה ווליים יפים מאוד ליד הרשת. למאמן האמריקאי של הודו יש בהחלט מקום לדאגה.

גליקשטיין נראה קצת פחות טוב מע־מוס. באימון הוא הצליח אומנם להעביר כמה ריטרנס, אבל הסרווים שלו קל לשבי־רה, והוא גם לא עלה מספיק מהר לרשת לאחר ההגשה. אולם מעודדת העובדה, שהחום הכבד לא משפיע עליו לרעה, וררו־קא במשחק עצמו יכול מומי להתעלות, כפי שכבר עשה בעבר.

ובחזרה לדגל. מסתבר כי בניגוד למקו־בל בגביע דייויס, ייערך הטקס לא כשבת לפני משחק הזוגות, אלא כבר מחר ביום המשחקים הראשון, בשעה 11 לפני־הצהרי־ים. הטקס ימשך 15 דקות, והתחרות עצמה תיפתח ב־3 וחצי (6 שעון ישראל).

שלמה: „היו לך היום מכות מצויינות, עמוס" עמוס: „אני שמח שאתה חוזר לכושר, שלמה"

ואחרי פרגונים כאלה, פלא שאנחנו מהבע־גמרז?

על שלמה גליקשטיין נכתבו כבר אלפי מילים ומאות כתבות. הכל כבר נאמר עליו.

ובכל זאת מידי פעם אנו מתפעלים מחדש מפן נוסף שאנו מגלים באישיות שלו.

אין זה סוד, כי שלמה אינו מרגיש נוח, עם הצניחה שלו אל מתחת למקום ה־300 בעולם.

אין זה סוד, כי אין הוא מצליח להיכנס באחרונה לתחרויות גדולות בשעה שעמוס נכנס כיום אוטומטית כמעט לכל תחרות וגם גלעד עושה זאת די בקלות.

ובכל זאת, שלמה מגלה כאן יחס חברי למופת לשותפיו הצעירים, ומפרגן להם לכל אורך הדרך.

הדבר בא אמש לידי ביטוי בשיחה בין שלמה ועמוס במהלך ארוחת הערב.

שלמה: „המכות שלך, עמוס, היו היום מצויינות. הכדורים עברו יופי. אני מקווה שזה יילך גם נגד ההודים".

עמוס לא נשאר חייב: „גם לך היו כמה מכות טובות מאוד. כמה החזרות הלכו יופי. אני שמח שאתה חוזר לכושר".

נו, ואם אלה היחסים בין הבחורים שלנו, אתם מבינים מדוע הטניסאים תוצרת כחול־לבן הגיעו לרבע־הגמר העולמי בדייוויס.

במקדש הינדי זכה עמוס לברכתו של קדוש מקומי

בפעם הראשונה מאז שהגיעו להודו, זכו אתמול שחקני נבחרת הטניס שלנו לחצי יום חופשי מאימונים. הם ניצלו אותו לסיור קצר בכמה אתרים בעיר הבירה ניו־דלהי.

מצב־הרוח של הבחורים, בעיקר של עמוס מנסדורף ושלמה גליקשטיין, היה מצויין. עמוס הירבה להתלוצץ, נהנה מעצמו, וריאיין אותי לתוך מצלמת הווידאו של אילן עקרון, סגן הקונסול הישראלי כאן. ניכר היה שהבחור מתפרק קצת מנטאלית, לפני שייכנס למתח התחרות.

באחת ההזדמנויות אף אמר משהו בסיגנון: „עכשיו זה בסדר. מחר אני לא רוצה לחשוב על שום דבר, רק על המשחק. שום דבר לא יעניין אותי".

גם גליקשטיין היה במצב־רוח טוב והירבה להתלוצץ.

גלעד בלום ורביב ויידנפלד הצעירים, קנו פסלים של בודהא. במהלך הסיור ביקרו הישראלים במקדש הינדי, שהיה מלא בציורי צלבי־קרס קטנים, אבל לדברי המלווים מדובר בתרשים הינדי נפוץ ולא בסממנים אנישטמיים.

בתוך המקדש ניגש מנסדורף אל אחד הקדושים ההינדים, שישבו מסביב, וזה בירך את הטניסאי שלנו, הטביע על מצחו את הנקודה המפורסמת וענד סביב צווארו מחרוזת למזל, זר פרחים בסגנון הוואי.

אילו ידע הקדוש שהבחור הזה צריך לנצח את קרישנאן ואמריטראז', ספק אם היה עושה זאת.

נשיקה במצח וזר על הצוואר

ככה זה בהודו כשנדלק עליך קדוש הינדי. הוא שם לך נקודה אדומה על המצח, מחרוזת פרחים ומברך אותך. זה קרה לעמוס מנסדורף אתמול במקדש בניו־דלהי. אם רק היה יודע ההודי את מי בירך. לעומת זאת, בבית הכנסת המקומי עמוס היה היחיד שלא רצה לקבל מחרב את תפילת „מי שברך"

עם חמישה כדורים, עד שעה 7 בערב – או עד שיבואו המונסונים

מושל ניו־דלהי, יכבד הבוקר ב־10:15 בנוכחותו, את ההגרלה של משחק גביע־דייוויס בין הודו לישראל. אנשי הקונסוליה הישראלית בהודו, ויו"ר איגוד הטניס רוד הרניק העומד בראש המשלחת רואים בכך, בצדק, עוד נצחון פוליטי קטן, בדו־קרב הספורטובי־מדיני, המתנהל כאן מאז השיג ויג'אי אמריטראז' את הסכמתו של חבום, ראג'יב גאנדי, לארח את הישראלים.

הצרה היא שנצחונות פוליטיים כבר יש לנו כמה. מה שאנו רוצים עכשיו זה עוד נצחון אחר, במשחק הטניס עצמו.

אתמול נערכה הפגישה המסורתית של הקפטנים והשופטים – בסוויטה של ויג'אי אמריטראז' הקפטן־שחקן ההודי. את ישראל ייצגו רוד הרניק והקפטן יוסי שטבהולץ. בפגישה סוכמו הדברים הבאים.

● הנבחרות ישחקו עם חמישה כדורים. החלפת הכדורים הראשונה תהיה לאחר המשחקון השביעי, ואחר־כך יוחלפו הכדורים כל 9 משחקונים.

● המשחקים יתקיימו בכל מקרה ב־7 בערב, אלא אם השופט יחליט לסיים קודם לכן, בגלל ראות לקויה.

● שופט הכסא יכול לבטל החלפת קוון מיד לאחר הקריאה, אבל אסור לו לבטל את ההחלטה בעקבות טענות של מישהו מהקפטנים.

● במקרה של גשם (עדיין ממתינים כאן למונסון שאינו מגיע), שיגרום לדחיית המשחקים, ימתינו השחקנים יומים נוספים, מעבר לשלושת ימי התחרויות. אם גם אז לא יוכל המשחק להתקיים, הוא ידחה למועד אחר.

בשלב זה אמר הרניק לאמריטראז': „אם המשחק ידחה, תצטרך שוב ללכת לחבר שלך גאנדי, ולשכנע אותו לארח אותנו בפעם נוספת". ויג'אי צחק: „אוי לא, רק לא זה".

אנשי המחנה שלנו התרשמו כי השופט הראשי, ביל גילמור, הוא מקצוען שמתמצא מאוד בתחרויות גביע־דייוויס, וינהל את התחרות ללא שום משוא פנים.

איתן עמית
...וות מניו־דלהי

...ילת „מי שברך" ...מחרוזות יסמין

...לק המרגש של יום אתמול היה ביקור המשלחת ...לית בבית־הכנסת בניו־דלהי. מי שלא ראה אמש את ...העיניים הנוצצות מאושר, של שני תריסרי היהודים ...בבית הכנסת, יתקשה להבין זאת.

...ואר זה נקראו השחקנים שלנו ומלוויהם לבימת התפילה, ...תפילה בירך כל אחד מהם ב„מי שבירך".

...י שלא ניגש לבמה היה עמוס מנסדורף. הוא לא היה זקוק ...בקשו וברים חמים ויו"ר איגוד הטניס, דוד הרניק, העניק ...ה תשורות. הם מצידם כרכו מחרוזות של פרחי יסמין על ...ואר המשלחת.

...ל פנחס גולדשטיין ...רין מחפש פגישות

...ה לחוזים בבית־הכנסת נתן גם גולדשטיין, יו"ר ועדת ...ה של הכנסת, שהגיע לכאן רכוב על הצלחת הטניסאים ...ואר לעצמו איזו פגישה או שתיים חצי רשמיות.

...יין, זה לא כליכך הולך וגולדשטיין מבלה מקצת מזמנו ...בסוויטה של המלון.

...ההזמנות נכח חבר הפרלמנט ההודי לשעבר, סונדי, הידוע ...ר לישראל ואף נמנה בשעתו עם ראשי אגודת הידידות ...ההודו. גולדשטיין שוחח איתו וביקש ממנו לנסות ולהסדיר ...ה הוא פגישה. אך צריך לזכור כי סונדי הוא „אקס".

...זול הטוב ...ל הודו

...האמין, אבל המשחק עם ישראל יהיה המשחק השישי ...ות שהודו מארחת בביתה. ולמי שרוצה ללכת עוד יותר ...ל: משמעות משחקיה האחרונים בדייוויס שיחקה הודו רק ...ים בחוץ.

...רות ששת משחקי הבית הרצופים של הודו החלה ב־1985, ...ה ההודים אירחו את איטליה וניצחו 1:4. באותה שנה, שוב ...ה ביתם לשבדים 4:1.

...שנה אירחה הודו את צ'כיה ונוצחה שוב 4:1. אך ההודים ...ו להישאר בבית העליון, כאשר ניצחו במשחק קובע את ...יה 4:1.

...שנה, שוב בבית, ניצחו ההודים את ארגנטינה 2:3 ועלו ...ה עם ישראל, שגם אותו ייארחו, כאמור בפעם השישית ...ה. זה מה שנקרא הגרלה טובה.

...טבהולץ מאשר: ...למה ועמוס ישחקו

...התחזיות היומית, אמש, ניאות מוקדם הקפטן שלנו, ...טבהולץ, למסור את ההרכב הישראלי למשחק ואישר ...ה את מה שמורסם כאן לפני שלושה ימים.

...ישר זה רשמי: שלמה גליקשטיין ועמוס מנסדורף ייצגו את ...משחקי היחידים. מנסדורף וגלעד בלום הם הצמד המועדף ...

...ה כן, שטבהולץ ביקש להדגיש כי את הרכב הזוג הוא רשאי ...ות שעה לפני התחרות.

...ת הגעגועים"

...תעניין של המסע שייכת למאמן־הכושר שלנו, פיני ...

...ה כי הבחור התחתן ב־5 ביוני, בילה עם אשתו הטרייה ...ם בסך־הכל ויצא עם שחקני הטניס שלנו למחנה האימון ... „הייתי מעדיף להיות עכשיו בבית", אמר לנו, ...ה נשמעים מקולו. את שומעת גברת שמעון?

...לחמה ג'נטלמנית

...המלחמה הפסיכולוגית־ספורטיבית בין המחנה ההודי ... – בעיצור. היא באה לידי ביטוי, למשל, בריב על חדר ...

...ה טניס כאלה במרכז הטניס בניו־דלהי. אחד נוח יותר. ...החזיקים אותו. גם הישראלים.

...ל המאבק הזה – ערב הקרב האמיתי – הוא ג'נטלמני ... ההודים, שהסכימו בתחילה שנבחרת הישראלית תתאמן ...ה פעם אחת במגרש המרכזי, נעשו לארג'ים פתאום, ויתירו ...ה היום גם בבוקר וגם אחר הצהריים, במגרש עליו תיערך ...

ועכשיו הישראלים צריכים לשים לב גם למזון ולמשקאות

אתם חושבים שאתם כבר מכירים את כל אמצעי הבטחון הננקטים כאן סביב הנבחרת הישראלית? אם התשובה חיובית, אין לי ספק שטעות בידיכם.

נכון, סיפרנו לכם על היסטוריית הבטחון סביב הנבחרת שלנו: על השמירה הקפדנית במלון בו נסגרה קומה שלימה. על העובדה שמרכז הטניס בו ייערך המשחק הוקף בגדר פחים, בגובה 4 מטרים, ועל מאות החיילים השוטרים השומרים סביבו. על 10 מכוניות ליווי ובהם אנשי בטחון, המלווים את הבחורים שלנו בכל אשר יסעו ועל כלבי זאב המובאים מדי פעם למסדרונות המלון, כדי שיריחו וינסו לגלות חומרי־נפץ ומטעני חבלה.

אמש, סמוך לחצות, נוסף לכך נופך חדש, מעט פיקנטי אפילו: האחראי ההודי על בטחון הישראלים, קצין רם־דרג בשירות הבטחון המקומי, הזהיר את אנשי המשלחת הישראלית מפני האפשרות ש...המזון והמשקאות שלהם יורעלו.

איש הבטחון ההודי חזר וביקש לנקוט במשנה אמצעי זהירות ו...במיוחד למזון ולשתייה שלהם". בהקשר זה נודע לי, כי עוד לפני בואה של המשלחת הישראלית נבדקו מאות עובדי המלון, שבו הם שוהים, אחד לאחד.

ההודים מסתבר לא לוקחים שום צ'אנס.

שלמה צורף, מאמן נבחרת הטניס: „הקרב יהיה צמוד"

„כל הטניסאים שלנו נעשו ספציאליסטים על דשא ● המטרה עכשיו היא לנסות ולהוריד מהלחץ המוטל על מנסדורף ● אנחנו אומרים לו שלא מצפים ממנו שינצח פעמיים, אלא שיתן את המקסימום ● לשלמה צריך להכניס יותר מוטיבציה, לעורר אותו, ואז הוא יכול לנצח כל טניסאי"

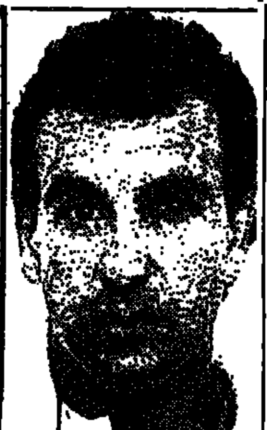

שלמה צורף: בישראל היו לנו 70 אחוז סיכוי לנצח, כאן, בגלל התנאים הקשים והדשא, רק 45 אחוז

שלמה צורף, מאמן הטניס הצעיר של נבחרת ישראל, 32, הוא בחור שקט. גם במגרש בשעת האימון הוא לא מרים את קולו, אלא לעיתים נדירות. אם יש לו מה להעיר הוא עושה זאת בשקט. האימונים שלו קשים, מגוונים, מלאי קצב ותנועה. לפני שבועיים יצא עם הבחורים למחנה־האימון במנצ'סטר, כדי להכינם למפגש החשוב עם הודו.

האם הבחורים שלנו מוכנים, שלמה?

„אני מאמין שכן. את זה נר־אה במשחק. אני רק יכול לומר, שמצידנו עשינו הכל כדי להביא אותם למקסימום היכולת, בדיוק ביום המשחק".

האם ההכנה בת השבועיים שיפרה את יכולתם על דשא?

„קודם כל זה לא שבועיים, אלא חודש. אני רואה את נקודת ההתחלה שלנו בטורניר ווימבל־דון. לעצם השאלה שלך, החודש הזה ייצב את שלמה, עמוס וגל־עד, על הדשא".

מה פירוש ייצב?

„עבדנו עם כל אחד באופן אישי על הנקודות החלשות שלו על דשא. אני יכול לומר לך בוודאות, שכולם שיפרו מאוד את הנקודות החלשות שלהם. כמו שראית כאן, מיום ליום הם מתפקדים על הדשא יותר טוב, ברמת עומס די גבוהה.

„לסיכום החודש הזה, אני יכול לומר שהם נעשו ספציא־ליסטים על דשא. הם מתפקדים עליו ברמה אופטימלית, כמו על כל המגרש אחר".

איך זה בא לידי ביטוי?

„במגרש־דשא הכדור מגיע יותר נמוך. צריך לכופף יותר את הברכיים, לרדת יותר נמוך, כדי לקחת את הכדור. כל הבחו־רים שלנו עושים זאת טוב. על דשא צריך לרוץ קדימה לקראת הכדור ולא לחכות לו.

„אצל ההודים התנועה הזאת היא טבעית. אנחנו שיפרנו אותה מאוד. על הדשא הכדור לפעמים קופץ לצדדים והשחקן צריך לה־שתמש יותר בכף היד. גם זה השתפר מאוד".

יש הבדל בין הדשא כאן לזה של ווימבלדון?

„בהחלט. הדשא כאן יבש. בו־ווימבלדון הוא הרבה יותר רטוב. הכדורים כאן לא מחליקים כמו בווימבלדון, הם קופצים יותר גבוה".

כלומר זה מאט את המשחק, והדבר הוא לטובת הבחורים שלנו.

„נכון, אבל ההודים החליטו להשתמש בכדורי טאן, המהירים ביותר שיש. אנחנו מתאמנים כבר שבוע בכדורים האלה והס־תגלנו אליהם".

שלשום סיימת את אימוני הכושר והסיבולת. עכשיו אתה מתרכז בתרפיה ובהכנה הפסי־כולוגית. מה אתה עושה בהכ־נה כזו?

„קודם כל, לא התחלנו את הפסיכולוגיה עכשיו, אלא ביום הראשון של המחנה באנגליה. במנצ'סטר התחלנו להחדיר בהם יותר ביטחון ומוטיבציה לעבור. להביא אותם לאופטימיזם מנטא־לי. צריך לזכור שלכל שחקן יש רמת עירעור שונה, וצריך לע־בוד איתו על דברים ספציפים לו".

במה?

„בלי להיכנס לפירוט, אם ני־קח לדוגמא את עמוס, המטרה שלנו היא לנסות ולהוריד מהל־חץ המוטל עליו, כתוצאה מהצי־פיות ממנו. באופן כללי מאוד, עושים זאת על־ידי זה שאומרים לשחקן, שהיריבים ההודים טו־בים מאוד, ושלא מצפים ממנו שינצח פעמיים, אלא את המקסי־מום.

„שום שחקן לא אוהב להיות זה שממנו מצפים לנצח הכל. אפילו לא לנדל או בקר. עם שלמה זה שונה. לשלמה צריך להכניס יותר מוטיבציה, לעורר אותו יותר, ואז הוא יכול לנצח כל שחקן. זה באופן כללי".

לסיכום שלמה, מה הסיכויים שלנו?

„לו המשחק היה נערך בארץ, הייתי אומר לך שהסיכוי הוא 30:70 לישראל, אפילו יותר. אבל כאן הסיכויים הם 45:55 להודו, בגלל הביתיות, החום הכ־בד והתנאים המיוחדים.

„הקרב יהיה צמוד. צריך לז־כור שההודים שחקנים מצויינים. ראיתי את קרישנאן בקווינס והוא הפגין טניס מצוין. אנחנו ניסינו להביא את הבחורים למק־סימום היכולת שלהם, ואני מקו־וה שהם יגיעו אליה בדיוק בשי־לושת ימי המשחק".

איפה לתפוס, בקרניים?

האם מנסה מחבט מספר אחד שלנו לרמוז משהו להודים בתצלום הזה? האם במקום לתפוס את הפרה ההודית בקרניה, מכוון עמוס את החבטות שלו למקום קצת יותר רגיש? האם יש קשר בין כל זה לתוצאת המפגש מול הודו? את כל התשובות ועוד, נקבל ממנסדורף בסוף השבוע, על המגרש

כל הצילומים בעמודים אלה
יוסי רוט, שליחנו המיוחד להודו

הטניסאיות נוצחו בגביע המלכה על ידי ספרד

הטניסאיות הצעירות של ישראל, עד גיל 18, נוצחו אתמול בתחרויות גביע המלכה – 2:1, בידי ספרד. תחרות זו מיועדת בסגל את אליפות אירופה לגילאים אלו.

יעל סגל גברה על אורנטה סוסלס – 4:6, 3:6. חגית אוחיון נוצחה בידי מריה קסטלה – 6:2, 6:4. במצב זה, של שוויון 1:1, נוצחו הצמד אוחיון וסגל על־ידי הספרדיות 6:4, 6:3.

והנוער בגביע ואלריו לצ'כיה

נבחרת הנוער הישראלית בטניס נוצחה אתמול 2:1 ע"י צ'כוסלובקיה בסיבוב הראשון של גביע ואלריו, לנוער, באיטליה.

סיני חתם עם בוורן

הבלגים יציעו להפועל ת"א להשאילו לעונה ללא תמורה – ובתום העונה הבאה להחזירו, או לשלם עבורו 150 אלף דולר ● כך תבטיח הפועל שלא „יברח" לקבוצה ישראלית אחרת ● עשוייה להציב תנאי: קביעת משכורתו של סיני לעונה הבאה, אם יחזור אליה – כבר עכשיו

מאת **אבינעם פורת ומשה שיינמן**

אתמול בשעת בוקר, במשרדו של מנכ"ל בוורן, מרסל ואן־גוטם, חתם משה סיני על חוזה ההצטרפות שלו לקבוצה, מצמרת הליגה הבלגית. בהקדם האפשרי, כאשר יימצאו מקומות פנויים בטיסות לתל־אביב, יגיעו סיני וסוכנו, אשר הרשקוביץ, ארצה, כדי להחתים את ראשי הפועל ת"א על מסמך־הסכם בין קבוצתו הישראלית לקבוצה הבלגית.

בוורן מבקשת לשאול את סיני לעונה אחת, ללא תשלום. לפי ההצעה הבלגית, אם יחליטו שני הצדדים, בוורן וסיני, להמשיך את השידוך ביניהם אחרי ה־1.5.88, תשלם בוורן להפועל ת"א סכום של 150 אלף דולר ותרכוש את כרטיס־השחקן של סיני.

במקרה שיוחלט על סיום שירותו בבוורן, בתום העונה הבאה, יחזור סיני אוטומטית להפועל ת"א. הבקשה הבלגית נוסחה לפי הצעתו של סיני.

אמש הסביר לנו סיני, בשיחה מבלגיה: „על־פי החוזה שלי עם הפועל ת"א, הם היו צריכים לשחרר אותי בתום העונה עבור 125 אלף דולר, או תמורת 100 אלף דולר בשנה שלאחר־מכן. הסכם כזה נותן להפועל ת"א את האופציה לקבל אותי בחזרה בעונה הבאה, אם לא אסתדר – או לזכות בסכום יותר גבוה מההסכם, אם אצליח שם בעונה זו".

לדברי סיני, התנהלה שיחה ברוח זו, בינו ליו"ר הפועל ת"א, חיים צימר, לפני זמן קצר. „אני משוכנע שהפועל לא תערים בעיות", אמר סיני, המתכוון להגשים את חלום־חייו ולשחק בקבוצה האירופית.

אם הפועל ת"א תגלה התנגדות, תעלה בוורן הצעה אחרת. סיני מאמין, כי זו בקשה הוגנת, לתועלת שני הצדדים.

יו"ר מחלקת הכדורגל בהפועל ת"א, חיים צימר, הגיב אמש, כי הצעתו של סיני לא היתה בשיחה אתו, אלא הובאה בפני הנהלת הקבוצה, כדי שתדון בה. „הוא דיבר עליה כאחת האפשרויות לשחרור שלו לחו"ל. אמרנו שכאשר נגיע לגשר – נעבור אותו".

ידוע, כי כבר אז נראה הרעיון לאנשי הפועל כהגיוני, אבל כמה מהם תבעו להתנות אותו בסייגים מצד המועדון. אחד הבולטים שבהם: תביעה לקבוע עתה את המשכורת של סיני לעונה הבאה (1988/9), אם יחזור להפועל ת"א – כדי שלא להיכנס שוב למו"מ מתיש.

אחת הסיבות לפיהן נראה הרעיון להפועל ת"א כהגיוני, נעוץ בעובדה, כי הוא מבטיח את המועדון, מפני האפשרות שסיני יעשה „תרגיל" ויעבור לקבוצה ישראלית אחרת. על־פי החוזה שלו, המשחרר אותו לצמיתות לחו"ל תמורת 125 אלף דולר, הוא היה יכול להתקשר עם מועדון מחוץ לגבולות המדינה שירכוש אותו באופן פיקטיבי, ואחר־כך ימכור אותו לקבוצה ישראלית אחרת.

„הפעם, בניגוד לפעמים הקודמות, אני מביא אתי מסמכים חתומים וזה מעיד על מידת הרצינות של העניינים. לא יוכלו להגיד לי שאני מדבר באופן תיאורטי" – אמר סיני.

במשך כל יום אתמול, היו הרשקוביץ וסיני בקשר עם משרד־הנסיעות המקומי, כדי להקדים, לחזור ארצה ולסגור עם הפועל ת"א. התשובות שקיבלו היו שליליות. „אני מאמין שעד סוף השבוע נצליח להגיע", הביע סיני את תקוותו.

מההתאחדות־לכדורגל נמסר, שהתנאי מצידה לשיחרורו של סיני יהיה דומה לזה של רוני רוזנטל, אלי אוחנה ואבי כהן: שיחרור למשחקים הקדם־אולימפיים של הנבחרת.

„יש מספר אוהדים אמידים, שיהיו מוכנים לעזור להשאיר את משה סיני בארץ. אנו ננסה יחד איתם לשכנעו, שאין עבורו קבוצה אחרת, זולת הפועל ת"א". זהו הקו שגדי תבור, מנהל הפועל ת"א, מתכוון לאמץ עם שובו של סיני לארץ.

תבור, כמו שאר אנשי הקבוצה, מתקשים עדיין לעכל את העובדה שקפטן הקבוצה לא ישחק, קרוב לוודאי, בשורות המועדון בעונה הקרובה. בלית־ברירה ינסו לבדוק אפשרות רכישתו של קשר אחר, כמו נסים כהן.

בקרב רבים במועדון התל־אביבי מתגבשת הדיעה, שיש לתת אמון ואשראי לצעירים: „עם איציק שניאור, הידוע בגישתו החיובית לצעירים, ייתכן ומעז ייצא מתוק. יש לנו שחקנים כמו ליאור ברנס ורפי שמואל, המסוגלים לפרוח בעונה הקרובה".

שניאור עצמו נשמע אופטימי: „עם החומר המצוי בקבוצה לא צריכה להיות בעיה. גם בלי סיני, הקבוצה לא תהיה במקום שסיימה בשנה שעברה. היא תהיה בחלק העליון".

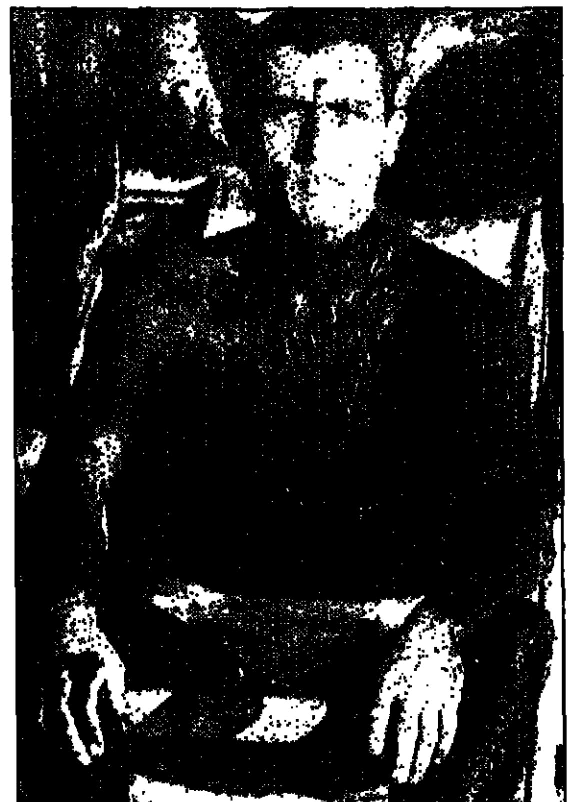

משה סיני: בתצלום הוא מרוח בבוץ של ים־המלח. אם אכן תתממש עיסקת העברתו לבוורן, עלולה דווקא הפועל ת"א למצוא עצמה בבוץ, בעונה הקרובה

איזו מכונית יקבל? „העיקר שתהיה אדומה"...

עם שובו הצפוי לבלגיה, לאחר הסדרת ענייניו בארץ, יקבל משה סיני דירת 3 חדרים בבוורן, לימודים לילדיו על־חשבון המועדון וכמובן – מכונית.

„יש להם צי של מכוניות: 'פורשה', 'פיאט', 'ב.מ.וו' ועוד. אני רק צריך לבחור", סיפר אתמול סיני.

איזו מכונית יבחר? „לפצות את עצמי על עזיבת הפועל, אבחר מכונית בצבע אדום"... כפי שפורסם, צבע מדיה של בוורן הוא צהוב.

על משכורתו לא רצה לדבר: „זה עניין פרטי ובבלגיה לא מפרסמים דברים כאלה".

(אבינעם פורת)

תסריט דימיוני: דריקס עם מאראדונה – בלידס

מאת משה שיינמן

בלגיה אינה היעד היחיד של אלי דריקס, כדורגלן־הבינלאומי של מכבי ת"א. אתמול נודע כי המועדון התל־אביבי הציע גם לקבוצת לידס־יונייטד, תוך המלצה עליו כבעל הכישורים המתאימים לקבוצה [illegible] למבחן.

לידס, מהליגה השניה באנגליה, התפרסמה השבוע, כמוכנה להשקיע למעלה מ־13 מיליון דולר ברכישתו של דייגו מאראדונה.

„אשר למכבי ת"א, ראשי המועדון התל־אביבי מבקשים להמנע בשלב זה מכל תגובה מחייבת לגבי דריקס. מה גם, שאתמול נודע להם כי בקבוצת אנדרלכט, שעל־סדר־יומה של דריקס, רשומים יותר משלושה כדורגלנים זרים, שהוא המספר המקסימלי המותר בבלגיה. „ננסה למנוע את נסיעתו, תוך תקווה שנגיע עמו להבנה", ציינו אנשי הקבוצה.

בינתיים אמור היום לחזור לאימונים קפטן הקבוצה מנשה שמעונוב, שהחליט להמתין עד שובו מחופשה של המנהל המקצועי, גיורא שפיגל, על־מנת לסכם את התנאים הכספיים לקראת עונת המשחקים הבאה. יחד איתו יחזרו עוד חיים גולדברג, חי סקלי ומשה גרואני.

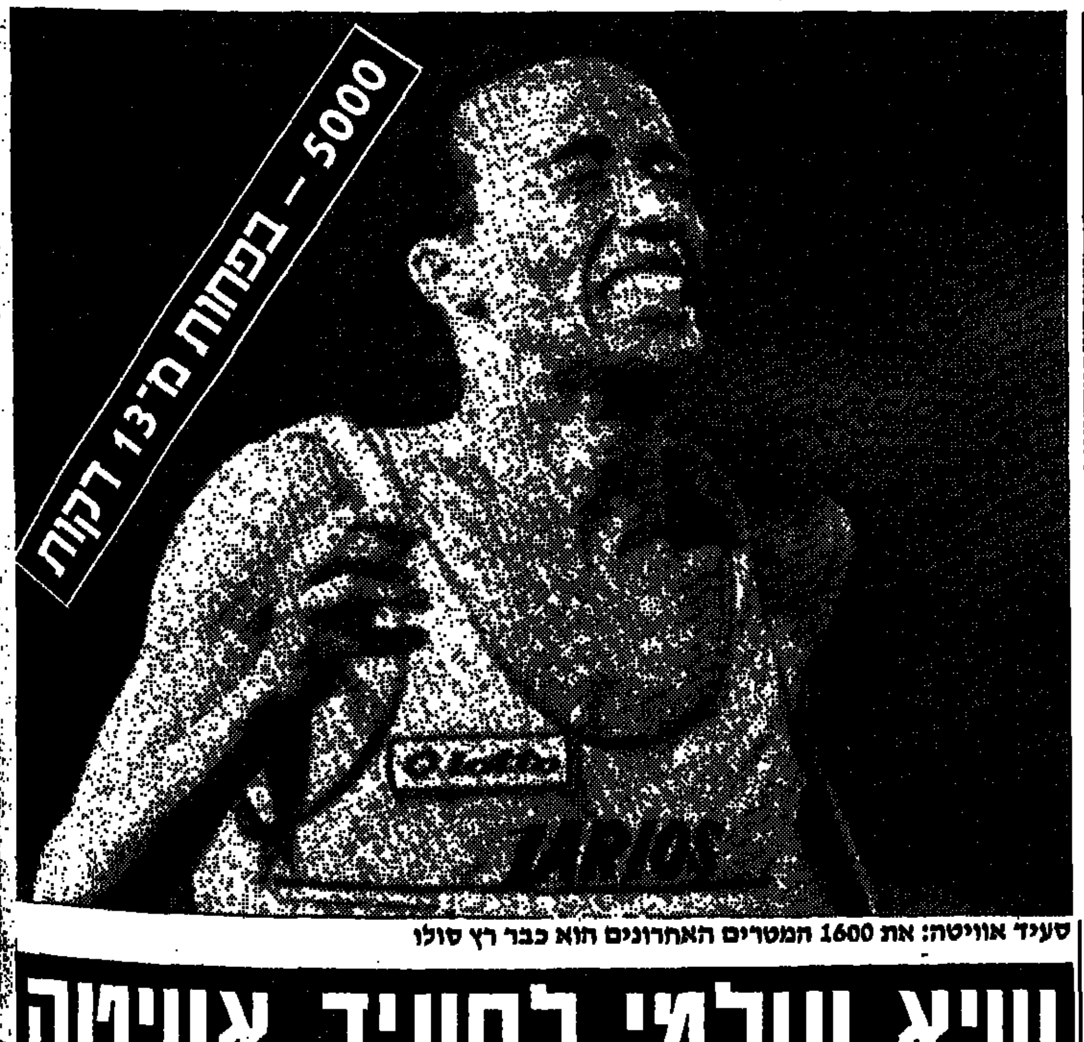

סעיד אוויטה: את 1600 המטרים האחרונים הוא כבר רץ סולו

שיא עולמי לסעיד אוויטה

סעיד אוויטה ממארוקו, האלוף האולימפי ב־5000 מ', הוכיח שהוא אחד הגדולים בכל הזמנים. הוא שבר את שיאו העולמי בריצה זו, אמש בתחרות ה„גאלה המוזהבת" ברומא והיה לאדם הראשון בהיסטוריה שירד מ־13 דקות.

רק ביום ה' ניפץ אוויטה את השיא העולמי ב־2000 מ'. אמש קבע ב־5000 מ' 12:58.39 ד', שיפור לשיאו העולמי – 13:00.40 ד' – מאוסלו, לפני שנתיים.

אוויטה בן ה־26 מחזיק בשיאים העולמיים גם ב־1500 מ', 2000 מ' ו־2 מייל.

במסלול האולימפי ברומא, עליו ינסה לזכות בעוד כחמישה שבועות באליפות העולם, רץ אוויטה סולו את 1600 המטרים האחרונים.

„הצופים עזרו לי כשרצתי קדימה, עם פרסנרים כפי שהיו לי, אוכל לרדת מ־12:50 ד'", אמר אוויטה בסיום. כוכבת ארצות־הברית ממארוקו, נאוואל אל מוטאקיל, האלופה האולימפית ב־400 מ' משוכות, ניצחה במקצוע – 55.38 שנ'.

יום חמישי, כ"ו בתמוז תשמ"ז – 23.7.1987

נצחון־בכורה בהונגריה לנערים: 1:3 על פינלנד

צמד שערים תוך 60 שניות, חוללו אתמול מהפך במשחק הבכורה של נבחרת נערי ישראל נגד פינלנד, בטורניר הבינלאומי בטוקאי, הונגריה. לאחר שפיגרו 1:0, הצליחו הנערים לכבוש שלושער ולנצח בסיום – 1:3.

הישראלים התאקלמו מהר לחום הכבד (32 מעלות בצל) ושלטו במשחק. דקתיים להפסקה (38) הצליחו הפינים לנצל חולשה רגעית בהגנה ולרכוש יתרון בלתי צפוי.

את המפנה במשחק הביא בדקה ה־60 הקשר אבי בן־עזרא, בשני „אסיסטים" נפלאים לגיל ססצפורטס ויואב שלום, שכבשו פעמיים תוך דקה. הנערים ניצלו היטב את המבוכה בשורות הפינים ויואב שלום סגר עניין וקבע (70) את תוצאת המשחק – 1:3.

היום תתמודד ישראל עם הנבחרת המארחת, הונגריה, שהביסה אתמול את בווריה 0:5 (0:4). יום לפני פתיחת הטורניר הצטרפה צ'כוסלובקיה ליוגוסלביה ופרשה מהטורניר. במקומם צורפו בבית המקביל נבחרות מקומיות.

לפני משחקה של ישראל נערך טקס פתיחה מרשים, ודגל ישראל נישא ביחד עם דגלי מזרח־גרמניה וארצות אחרות מהגוש־המזרחי.

מס־הכנסה מאיים: נדרוש מהכדורגלנים לשלם מע"מ

מאת משה שיינמן

פקידי־השומה ברחבי הארץ קיבלו באחרונה הוראות לבדוק את אמיתות דיווחי אגודות הספורט, בהצהרותיהם למס־הכנסה. במקביל, החלו חוקרי שלטונות־המס לבדוק תשלומים לשחקנים, באמצעות גורם שלישי, כפרעון חוב של המועדונים.

נציב מס־הכנסה, יאיר רבינוביץ', הודיע אתמול כי דחיית מרכזי הספורט השונים להסדיר תשלום מס מעסיקים, תגרור תביעה לתשלום מע"מ: „השחקנים יצטרכו להגיש חשבוניות והמועדונים יעבירו את התשלומים", הסביר רבינוביץ'.

הודעתו של רבינוביץ' באה בעקבות הצהרתו של יצחק אופק, מנכ"ל הפועל, ערב צאתו לארה"ב, לפיה „החלטת מס־ההכנסה לדרוש מאיתנו מס מעסיקים, וככך לקבוע כי יש יחס של עובד ומעביד בין הספורטאים והאגודות, או לחילופין לגבות מע"מ – היא פעולה לחיסול הספורט".

יאיר רבינוביץ', שהתפלא על דברי אופק, הגיב: „בניגוד מוחלט לקו מחשבתו, אנו מייצגים במקרה הזה את האינטרס של מרכזי הספורט. דרישתנו למס־מעסיקים קבועה בחוק.

הקלעים התקבלו לאירופה

מאת אפי רוזנברג

ברוב של 24 מול 22, התקבל אתמול ענף הקליעה הישראלי כחבר בגוש האירופי. זה היה בקונגרס הקליעה האירופי, הנערך בעיר לטי שבפינלנד.

כך מצאה הקליעה הישראלית בית, לאחר שב־1974 סולקה על־ידי הסינים מגוש המדינות האסיאתיות, ומאז נשארה ללא שיוך גיאוגרפי.

טור: פיניון זכה בקטע ה־21, דלגאדו מוביל

לורן פיניון מצרפת, אלוף הטור דה־פראנס ב־1983/84, התגבר אתמול על התנגשות, וזכה בקטע ה־21.

במעלה הקטע (185.5 ק"מ), מבורג' ד'אואסאן לוילה פלאנג', בגובה של 1970 מ', בהרי האלפים, הקדים פיניון בחצי גלגל את הספרדי אנסלמו פואנטה, ודורג 7 בסיכום.

פדרו דלגאדו, מספרד, שהגיע רביעי, שמר על ה„חולצה הצהובה" של המוביל.

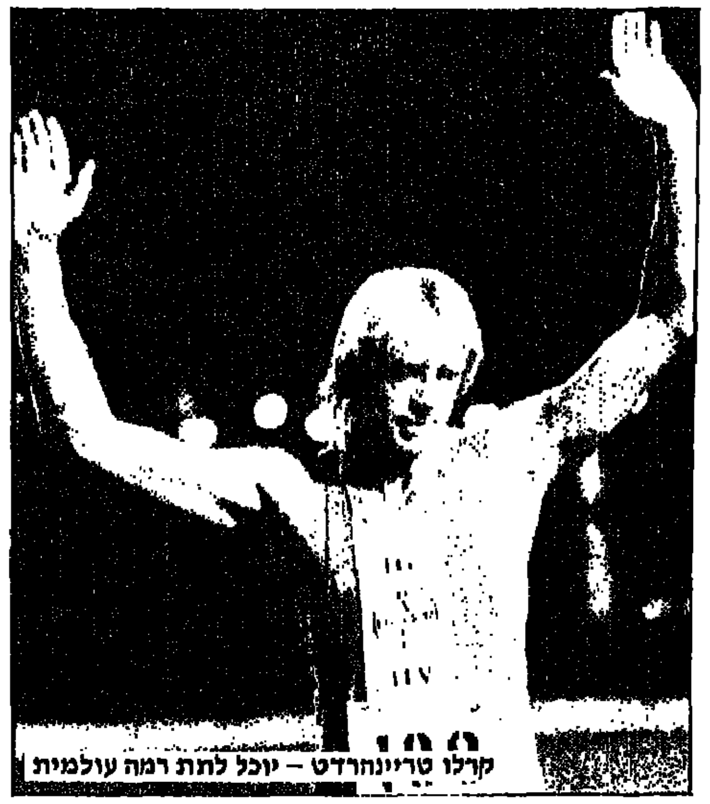

קרלו טריינהרדט – יוכל לתת רמה עולמית

הדר־יוסף: לא כל הדרכים מובילות לרומא

אליפות האתלטיקה תופתח במוצ"ש ● רק לדליה נבות ואריה גמליאל יש סיכוי מסויים לזכות כאן בכרטיס לאליפות־העולם – בעוד חודש באיטליה

מאת **אבינעם פורת**

הקופץ־לגובה המערב־גרמני, קרלו טריינהרדט, יוכל לתת לנו רמה עולמית, אם ייהנה מהשראה מספקת, באליפות־האתלטיקה ה־51, שתיפתח במוצאי־שבת בהדר־יוסף. קרלו יהיה את הקישוט, בתחרות שצפוי כי גולת־הכותרת שלה, יהיו מספר קרבות מרתקים. לא תוצאות ברמה של אליפות ארה"ב, אבל בהחלט שווה לראות, למי שחפץ בעימותים חזיתיים ואולי גם שיחודשו שיאים ישראלים.

נכון עשה איגוד־האתלטיקה, שדאג להזמין ארצה אתלטים מחו"ל, שיהיה בכוחם „למשוך" את הישראלים הבכירים. הבדידות הלא־מזהירה של אתלטי־הצמרת הישראלים, על מגרשם הביתי בהדר־יוסף (כיריבים ממשיים הם זוכים רק בתחרויות מעבר לים), תוחלף בקולגות קצת יותר טובים מהם, עשרה במספר.

מה פירוש קצת יותר טובים? – כאלה, שהקרבות עימם לא יהיו אבודים־מראש, ואשר יוכלו לסחוף את האתלטים שלנו להיתעלות. השעון האלקטרוני חייב „להודיע".

חודש לפני רומא, אליפות העולם, הבטיחה שם את מקומה רק ישראלית אחת, הקופצת־למרחק סיגל גונן. אחרת, זהבה שמואלי שעברה את המינימום במרתון, ויתרה על זכותה בגלל תוכנית־הכנות מיוחדת לקראת אולימפיאדת סיאול. לפחות שניים נוספים, דליה נבות ואריה גמליאל, לוטשים עיניים לרומא, והמבחן באליפות ישראל יהיה משמעותי עבורם.

דליה נבות, אתלטית רב־גונית בת 20, אינה אסתר רוט. רחוקה מה־12.93 ש' ב־100 מ' משוכות שהשיגה אסתר לפני 11 שנה. היום עומד עדיין מינימום ב' (הקל יותר מבין שניים), על 13.70 ש', מה שמראה כי רוט היתה יכולה להיות מצויינת בתוצאותיה גם כיום. דליה, 17 מאיות מפרידות בינה למינימום.

המינימום ב־100 מ' משוכות לרומא, אינו עומד בראש מעייניה של דליה, המתמחה בקרב־7. אם ג'ודית רונג'דס מצפון־אירלנד שאמורה להשתתף (שיאה 13.48 ש'), תיתן ריצה טובה, תוכל להסיט את דליה לרומא.

בהיעדר אתלט־גבר שעבר את המינימום, תוכל ישראל לשגר – לפי תקנון אליפות העולם – אתלט אחר כראות עיניה. גמליאל המתמיד, ספורטאי אמיתי המתחיל את אימוניו היומיים ב־5.30 בבוקר, כדי להגיע לעבודה בזמן שעתיים אחר־כך, נחשב למועמד טוב. הצרפתי דומיניק דלטורי (13:34.0 ד') והצפון־אירי פיטר מקריל (13:47.0 ד'), שהודיעו אתמול על בואם, צריכים לדרבן את אריה לרדת בצורה משמעותית מתחת ל־14 ד', כדי לשכנע שמגיע לו לטוס לרומא.

בריצת ה־1500 מ' ישתתפו על־פי התוכנית ההולנדי מארק בורחנס (3:39.5 ד') והאיר מקריל (3:43.0 ד'). חובה על כל הרצים לדעת, תרף התואר הקורץ, שאיסור לנהל הפעם ריצה טאקטית „על הנצחון". הזרים חייבים למשוך את הישראלים שלמה אזולאי ורוני מעוז (אם יהיה כשיר) לתוצאה מהירה בסביבות שיאו של מעוז (3:43.07 ד'). עוד ריצה טאקטית, שלא תעניין אותנו.

לשיאים מצפים מאילן גולדווסר במשוכות (שיאו – ב־110 – 14.87 ש', שלוש פעמים; וב־400 – 51.87 ש'. הביאו לו את הבריטי מארק ויטבי (14.16 ש' ו־50.81 ש'), כדי לעזור. גם יוסי גולינסקי יאבק עם שיאו בקפיצה משולשת – 15.51 מ'. סיגל גונן תדורבן בידי ההולנדית ניקי ואן דר קריפרס (6.36 מ'), קופצת פחות או יותר ברמתה. ואן דר קריפרס מחליפה את בת ארצה ואן־הייזיק, שביטלה בואה.

טריינהרדט, מה אתם מצפים ממנו? אני בטוח שהוא יעשה את המקסימום. את הגעתו יזם בעצמו, כדי לפצות את הקהל הישראלי על האכזבה לכאורה (2.25 מ') במשחקי הפועל. התוצאה היותר טובה שלו העונה היא 2.30 מ'. כאן הוא מאמין ביותר. תחילת התחרות בשני הערבים, מוצאי־שבת ויום ראשון, ב־7.30.

סיגל גונן – מקום בטוח

אביבה בלס: „מקווה שהשיא שלי יימחק"

אורית קולודני, בת ה־21 מכפ"ס, שחזרה מהאוניברסיאדה בה הגיעה לחצי־הגמר ב־400 מ', תנסה לשבור סוף־סוף את השיא בן 11 השנה, של אביבה בלס ב־400 מ'.

אביבה בלס, הנמצאת בביקור־מולדת, היתה בהדר־יוסף, יחד עם בעלה השוויצי, ויפלה לינדיקר: „אני מקווה שהשיא שלי (55.28 ש', שעון חשמלי) יימחק מהטבלה".

אורית, שהתאמנה בגרמניה בכריאלה שלי (54.8 ש'), תיאבק גם בכישרון הירושלמי ידית מורלי, שקבעה השבת 56.77 ש'.

בספרינט ל־100 מ' צפוי קרב־דב בין [illegible] אירית גלעד ונילי דישון, בת ה־14 [illegible]. אם קולודני תחליט לרוץ, היא תנצח, קרוב לוודאי, גם כאן.

מוקדמות: החייל פרנסקי הקדים את ההולנדי בורחנס ב־800 מ'

מאת יובל פורת

שמעון פרנסקי, חייל, הפתיע אתמול במוקדמות אליפות ישראל בריצת 800 מ', בהדר־יוסף, את ההולנדי מארק בורחנס. פרנסקי (1:53.11 ד'), הקדים במאית השניה את ההולנדי, אם כי צריך לזכור שמדובר בריצה מוקדמת בלבד, שבה לא הושקע המאמץ המירבי.

שלישי במקצה זה היה עדי חלילי, שעבר את המרחק ב־1:53.91 ד'. במקצה השני דורג שלמה אזולאי בזמן 1:53.87 ד', לפני רוני מעוז – 1:54.27 ד' ועופר אביטל – 1:53.97 ד'. כן הבטיחו מקומם בגמר דורון זימון (1:55.08 ד') ועופר סקיטל (1:56.88 ד').

בריצת הזמנה ל־200 מ', ניצח המערב־גרמני כנו איקר, בזמן 21.73 ש', לפני דורון שיטרוק ממכבי ת"א, שקבע שיא אישי – 21.93 ש', וזכה בשל כך לדרגה „לאומית בכירה". בהדר־יוסף נראה השיאן הלאומי מני רוזנברג (21.00 ש'), שהגיע לביקור מארה"ב.

אדיב שוקל לאמן את... הפועל אילת

מאת יאיר גיסר

עד סוף־השבוע, מועד חזרתו של המאמן דוד שוויצר מחופשה, לא תציב הנהלת בני־יהודה את שני בלמיה, ירון אדיב ויעקב סגל, ברשימת ההעברות. לעומת זאת, מרוצים בשכונה מהעברתו של רוני פרי מקרית־אונו.

אדיב, שאינו נסוג מדרישתו לשכר כולל של 45 אלף דולר, אמר אמש: „אם לא אשחק בשכונה יהיה זה הפסד שלי, אבל גם שלהם. אם ירכשו בלם אחר, הרי עיסקה כזאת תעלה להם לפחות 40 אלף דולר, השאלה או העברה, בתוספת 30 אלף משכורת".

אמש כבר התקשר אדיב למאיר רוזלס, מזכיר אגודת הפועל אילת מליגה ב', כדי לשמוע את הצעת האגודה האילתית, לגבי אימון הקבוצה בעונה הקרובה. כוונתו של אדיב „לרדת" לעיר הדרומית, יחד עם אשתו ובנו, היא רצינית: „באילת אני יכול לעבוד במקצועי כקבלן בניין, לאמן, ואם בני־יהודה תיתן לי לשחק, אז גם לשחק שם. כך ארוויח יותר כסף מאשר משכורת של 20 אלף דולר, שאותה מציעה לי בני־יהודה", טען אדיב.

לעומת אדיב, מתעסק הבלם סגל בנושא אחר לגמרי. פעם בשבוע מופיע קובי אצל רב שכונת התקווה, כדי „ללמוד משניות". על נושא בקשתו להיכנס לרשימת־ההעברות.

בומס בודק את עיסקת חיפה־ארמלי

מאת גולן חזני

רואה־החשבון בן־ציון בומס ממשיך בעבודות הביקורת על הנעשה במחלקת הכדורגל של מכבי חיפה. הנושא הנמצא עכשיו בטיפולו: עיסקת זאהי ארמלי והמסמכים הקשורים בעניין.

שלשום נפגש עם בומס עו"ד סלמן פרג', מי שהיה פרקליטו של ארמלי בקיץ שעבר, עת חתם על העיסקה הגדולה לשלוש עונות משחק נוספות במכבי חיפה.

כזכור, הגיש כבר בומס את דו"ח הביניים שלו. הוא עמד לסיים את עבודתו בדו"ח הסופי, אבל חומר נוסף שהגיע אליו, אילץ אותו להמשיך בעבודה. הכוונה היא לסיים עד ישיבת המועצה הקרובה במלאת שלושים לאסון אבי רן ז"ל, את כתיבת הדו"ח הסופי.

האלופה מקווה לגייס 50 אלף דולר ממנויים

מאת שמואל חיות

בית"ר ירושלים עומדת להתחיל בימים הקרובים במכירת מנויים וכרטיסי־כבוד לעונה הקרובה. הנהלת הקבוצה מקווה לגייס בדרך זו לפחות 50 אלף דולר, כדי לממן את הפעילות השוטפת, עד לפתיחת הליגה בתחילת ספטמבר.

בקבוצה עדיין לא יודעים היכן יערכו את מחנה האימונים בחודש הבא. אחת האפשרויות היא רומניה, אבל בקבוצה מחכים לשובו של המאמן, מוטל'ה שפיגלר, בשבת הקרובה, כדי להגיע לסיכומים.

אנשי הפועל ירושלים עומדים לפנות היום באופן רשמי ליריבתה העירונית – בית"ר, כדי להעביר לשורותיהם את השוער שרי סויסה.

יום חמישי, כ"ו בתמוז תשמ"ז – 23.7.1987

סל: הדרבי הגדול – כבר בשמינית־הגמר

מאת רפאל נאה

נציגי שתי היריבות התל־אביביות, מכבי והפועל, עזבו אתמול לפנה"צ את משרדי איגוד הכדורסל, בתום הגרלת משחקי גביע־המדינה – בלתי מרוצים. ילדיו של עובד האיגוד, מוטי גרינברג, שהוציאו את הפתקים, „קבעו" כי הדרבי הגדול ייערך, כנראה, כבר בשמינית־הגמר, ב־18 בנובמבר.

„מי שיש לו טענות, שיפנה לילדים", התלוצץ רכז הליגות, נפתלי גושן.

בהמשך, ברבע־הגמר, ב־4 בינואר, עשויה אליצור נתניה לארח את המנצחת בדרבי התל־אביבי. באותו שלב צפוי, כנראה, גם דרבי חיפני ומשחק מעניין בין הפועל חולון להפועל גליל־עליון.

משחקי חצי־הגמר יתקיימו ב־11 באפריל והגמר – ב־9 במאי.

בראשונה בהגרלת משחקי גביע־המדינה, נכח במקום יו"ר האיגוד, יורם אוברקוביץ.

בסיבוב הראשון, ב־12 באוקטובר, יארחו, כנהוג בסיבוב המוקדם, קבוצות הליגה הארצית את הלאומית. התוכניה: מכבי חדרה – הפועל ירושלים; הפועל נהריה – הפועל כנרת/עמה"י; מכבי פ"ת – הפועל נען; הפועל קרית־גת – מכבי נתניה; הפועל כפר־תבור – אליצור נתניה; הפועל איתן גבת – בית"ר ת"א; מכבי ראשל"צ – הפועל ת"א; הפועל גבעתיים – מכבי ת"א; מכבי כרמיאל – מכבי חיפה; הפועל מעוז־חיים/בקעת בית־שאן – מכבי ר"ג; הפועל ר"ג – הפועל חיפה; הפועל גוש־שמואל – אליצור נווה־דוד רמלה; אסא ת"א רמה"ש – מכבי דרום; הפועל באר־שבע – הפועל חולון; אליצור פ"ת – הפועל גליל־עליון; אליצור קרית־אתא – מכבי מוצקין.

בהתאם להגרלת גביע־המדינה לנשים צפויים בשלב רבע־הגמר המשחקים הבאים: אליצור קרית־אונו – הפועל ת"א; הפועל גבעת חיים – מכבי ת"א; אליצור ת"א – אליצור ראשל"צ; הפועל גלבוע – בני־יהודה. בין המשחקים בסיבוב הראשון, ב־12 באוקטובר: משמר־הנגב – הפועל ת"א; מכבי רמת־אביב – הפועל גבעת־חיים; הפועל נהריה – אליצור ראשל"צ.

חולקו הפרסים לאלופות

מאת רפאל נאה

„18 אלף כדורסלנים פעילים הופיעו בעונה האחרונה ב־1300 קבוצות, שהתחלקו ל־130 ליגות", אמר אמש יו"ר איגוד הכדורסל, יורם אוברקוביץ, בטקס חלוקת הפרסים לאלופות השונות שנערך בת"א.

אוברקוביץ הוסיף: „אנחנו מקווים לשנות בעונה הקרובה את תקנון התשלומים ולקבוע סכומים ריאליים".

חבילה גדולה של פרסים נשארה מיותמת, בגלל היעדרם של נציגים רבים.

□ אליצור נתניה עשויה להביא כדורסלן או שניים לארץ מאלה שהמאמן צבי שרף ועוזרו אריק בריאלובסקי, נפגשו עמם באחרונה בארגנטינה ובארה"ב.

□ נציגי הפועל גליל עליון, היו"ר ירשע כהן והמאמן מולי קצורין, חזרו אתמול מארה"ב, שם סיכמו עם שני זרים, טרי מארטין ודוין פרימן.

□ בגמר הטורניר השלישי בליגת הקיץ ברמת־השרון, ניצחה אמש „ספולדינג" את אמ.פי.אס 92:117 (51:58). מדווח כתבנו משה לוי. הירבו לקלוע למנצחים: רוזמארב 26, שטרייכמן 22, ארליך 16. לאמ.פי.אס: גנדלמן 19, זלוטיקמן 17, גוגין 14.

□ הפועל ירושלים מנסה להביא את האמריקאי יוסט וולי (2.05), מדווח שמואל חיות.

כבר יש הכנסות משוויץ ובלגיה

מאת משה שיינמן

ההתאחדות לכדורגל כבר הבטיחה לעצמה כיסוי חלק נכבד מהוצאות קיום שני המשחקים הבינארציים, שייערכו בדצמבר וינואר, נגד שוויצריה ובלגיה, ברמת־גן.

גזבר ההתאחדות גד אבנוי והחשב נחום ציפלביץ סיכמו עם חברת פירסום שוויצרית, על שילוט באיצטדיון, בשני המשחקים – שישודרו בטלוויזיה בשתי המדינות האורחות – תמורת 45 אלף דולר. הצעה זו היתה הגבוהה ביותר במו"מ שקיימו השניים באירופה.

חיים קשים למנסל: שחקני פ"ת שובתים

מאת משה רוזן

חיים לא קלים צפויים למאמנה החדש של מכבי פתח־תקוה, ג'ק מנסל: ירון פרסלני, אייל בגלייבטר ויעקב אזובל, מחרימים בינתיים את האימונים. דורון רבינזון, אלישע לוי ורפי כהן, הודיעו, כי אם עד סוף־השבוע לא יקבלו את חובותיהם – יצטרפו גם הם לשובתים.

חובות האגודה מסתכמים בכ־150 אלף דולר ודרישות השחקנים רק מוסיפים „כאב ראש" להנהלה. זו מצידה, מנסה לגייס כספים, כדי לכבות שריפות.

בית"ר ת"א: ידיד התנצל, עמרן מאיים

מאת חיים פנטילט

רחמים עמרן, קשרה המוכשר של בית"ר ת"א, יוכנס לרשימת ההעברות של קבוצתו, לאחר שבית"ר ת"א לא עמדה, לטענתו, בהתחייבות כלפיו בשנתיים האחרונות: „הם חייבים לי 12 אלף דולר, אבל מוכנים לשלם פחות מחצי".

עמרן מאיים לתבוע את בית"ר ת"א למשפט.

„בעניין הזה, עמרן צריך לפנות ליו"ר הקודם, דוד לויאן. לגבי השנה אין מניעה לסכם איתו", הגיב אמש המנהל המקצועי של הקבוצה, ארצי בר־יעקב.

אתמול, בשיחת טלפון, קיבל ארצי את התנצלותו של הכדורגלן ברוך ידידה, שהתפרץ כלפיו שלשום בצורה אלימה.

ובעניין אחר: הנהלת הקבוצה דחתה אמש את הצעת הפועל ת"א לשחק העונה בצוותא בבלומפילד, תמורת 18 אחוזים מההכנסה.

שביתה בהפועל חדרה

אימון הפועל חדרה בוטל אתמול על־ידי שחקני הקבוצה, שהחליטו שכל עוד תכתיב מועצת־הפועלים המקומית את מהלכי הקבוצה – לא יחזרו להתאמן. למעשה, ניתקו השחקנים כל מגע עם ההנהלה הקיימת ומסרו שעד שלא ייודע את הרכב ההנהלה החדשה – ימשיכו לשבות.

השחקנים דורשים שהצוות הניהולי שהובילם בעונה שעברה לצמרת ימשיך בתפקידו. סיבה נוספת להשבתה: מינויו של המאמן חיים טל, על־ידי מועצת־הפועלים, מה שלא מקובל על השחקנים.

לכל בני משפחת אבי רן
משתתפים בצערכם הכבד
בהלקח מכם את היקר, המסור והרוח שבאדם והספורטאי הגדול
בנכם אבי רן ז"ל
ברקת, מאיר ואבי
ספורטאים מחולון

הקאס־בק של ג'ק

מאמנה לשעבר של הנבחרת ומכבי חיפה חזר לארץ בקטן, למכבי פ"ת – אבל חושב בגדול ● „באתי כדי שמכבי פ"ת תהיה יותר טובה, יותר גדולה, אולי המזל שלי הוא שיש מה לשפר אצלה", אומר ג'ק מנסל, האיש שהעתונות הישראלית אהבה לשנוא

פרופיל השבוע / אבינעם פורת

לפני שש שנים היינו, חבורת העתונאים שכיסתה את הנבחרת הלאומית בכדורגל, קשובים לכל מלה מפיו. כל הצהרה, חידוש, או אירוע שנקשרו בשמו, עשו כותרות. כשהגיע ארצה בשבוע שעבר, כבר נדחק לעמודים האחוריים. במה כבר יכול מאמן קבוצה אפורה, מכבי פ"ת, לגרום לנו עניין?

ג'ק מנסל.

לא שנכשל בארץ. אחד המאמנים השנויים במחלוקת בתולדות הנבחרת הלאומית, מסיבות תקשורתיות בלבד. עוד נספר עליהן. מאמן, שתחת הדרכתו הבסנו את פורטוגל 1:4 (אתם יודעים מה זה 1:4 מול פורטוגל, ותהיה הסיבה אשר תהיה?), יצאנו פעמיים בתיקו עם שבדיה, פעם עם צפון־אירלנד, הפסדנו בקושי בקושי לסקוטלנד וצפון־אירלנד, בגומלין בבלפאסט. אבל הוא נאלץ ללכת.

חזר בקטן – אבל חושב בגדול. סיפר לי השבוע: „בת"א אמר לי מישהו, שמכבי ת"א מועדון גדול, בית"ר ירושלים גם, אבל אתה באת למכבי פ"ת, מה פתאום. ואני צחקתי. מה פירוש קטן או גדול? באתי כדי שמכבי פ"ת תהיה יותר טובה, יותר גדולה, אולי המזל שלי שיש מה לשפר אצלה".

ג'ק מנסל, באמת, יד על הלב, אתה לא חושב שזו ירידה ברמה שלך? אחרי הנבחרת, חיית במכבי חיפה. אחרי ארבע שנים אתה חוזר לקבוצה שלא עושה כותרות, מכבי פ"ת...

„זו הסיטואציה העובדתית. מאחר שמכבי פ"ת הזמינה אותי לאמן אותה, באתי לאמן את מכבי פ"ת – ולא את הנבחרת. היא תקבל ממני את כל הידע שלי, כמו שהנבחרת קיבלה. ושמחתי לבוא לפ"ת, כי אני שמח לבוא לישראל. תמיד".

● הנקודה הבחריינית

שמח לבוא לישראל. פעם כעסנו על יחס זלזולני לכאורה שלו, שהתבטא בלשון בוטה וישירה. גם אשתו מוירה, נראית טוב כמו אז, בתמונה. „אשתי מאוד שמחה לחזור לישראל. עובדה, שבתקופה בה לא אימנתי, הייתי כאן פעמיים".

איפה היית, ג'ק מנסל, בארבע השנים מאז מכבי חיפה?

„החלטתי לעשות הפסקה מכדורגל. רציתי לנוח. בניתי בית חדש בברייטון. ביליתי חצי שנה של חופשה בפינגואורה, בקוסטה־דל־סול בספרד. פתחתי עם חבר חנות ספורט. אתה יודע ממתי אני בעסק הזה, כדורגל? מ־1949. רצוף. הייתי ככר כמעט 35 שנה, כמה אפשר לאכול את זה".

הקריירה של ג'ק, למי שלא ידע או שכח, חבקה עולם. „היכן שלא תנעץ את העט שלך על המפה, תמצא מקום שהייתי בו". שיחק כחובב במנצ'סטר־יונייטד ואחר־כך כמקצוען בברייטון, קרדיף, פורטסמות. בין הקבוצות שאימן היתה בלאו־ווייט ההולנדית (בינתיים ירדה מגדולתה), שהיתה בשעתה שלישית בליגה שלה. אימן בארצות־הברית, טורקיה, יוון ואפילו בחריין. הנקודה הבחריינית שימשה מקור להשוואות והתבטאויות, בתקופה בה אימן את הנבחרת שלנו.

לא יכולת לקבל עבודה בארבע השנים האלה?

„אולי לא בליגה הראשונה של אנגליה, עם הכדורגל הטוב בעולם, אבל בשניה ובשלישית – כן. יש לי המוניטין והקשרים, אבל העדפתי לנוח. היה טוב, וגם טוב לבוא לכאן".

בוא נחזור לתקופת הנבחרת. היחסים בינך לבין התקשורת היו מתוחים. חלק היו נגדך קיצונית וכינו אותך בביטויים הכי קשים שיכולים להיות. חלק היו תומכים נלהבים שלך. כיצד אתה מסביר זאת, במבט של שש שנים אחריך?

„בישראל, זה כמו בטורקיה או ביוון. אתה כמאמן לא יכול לעולם להיות המנצח. אני לא דיפלומט או פוליטיקאי. אם אתה לא נותן לעתונאי מסויים מה שהוא רוצה, הוא הולך נגדך. או מה צריך להיות סולם העדיפויות שלי: להגיד את ההרכב קודם־כל לשחקנים שלי, או לעתונאי שמחפש את הסקופ? בוודאי שההרכב קודם כל עם השחקן, כי הוא צריך לדעת. כך נהגתי. עכשיו, אני לא המאמן של העתונות, אלא של פתח־תקוה".

והעתונות, היה לה חלק בסיום תפקידך ב־1982, למרות שהנבחרת השיגה אתך תוצאות די סבירות?

„את זה שהנבחרת השיגה תוצאות לא רעות, אני יודע ואולי גם אתה, ועוד אנשים. אבל ישראל היא מדינה דמוקרטית, והחליטו בהתאחדות שאני לא אמשיך. זכורים. הרי התנאי להמשך היה שנגיע לטורניר הגמר בספרד. אם לא הגענו, גם אני אשם. עתונות? החלק שלה בכך לא היה גדול, לדעתי".

● רוזנטל ופיונטי

בן כמה אתה, ג'ק?

„בן 74", הוא אומר בהומור האופייני לו. אחר־כך מתקן: „בחודש הבא אהיה בן 60, אבל אני נראה טוב", ומרים את חולצתו, כדי להציג את גופו האתלטי. הומור של מנסל, כמו בימים ההם. מכנסיים קצרים. ראיון בנעלי־בית בבית המגורים הזמני שלו, במלון כפר־המכביה.

אגב, כדי לרענן את הזכרון שלנו, אתה יכול לספר מדוע עזבת את מכבי חיפה באמצע העונה?

„אמרו לי שרוצים לבנות קבוצה, וגם אני חשבתי כך. אבל בקהל רצו תוצאות מהירות. כשהפסדנו, היו שאמרו לי: "Look, Jack, at the cr "owd (הסתכל, ג'ק, על הקהל). לצבי וייצנר היתה סבלנות, לא לאחרים. אני מאמין שנתתי למכבי חיפה הרבה".

והעבודה שלך, לדעתך, השתקפה בשתי האליפויות של מכבי חיפה לאחר־מכן?

„הקרדיט מגיע למי שזוכה באליפות. לשחקנים, למאמן שלמה שרף. אני זוכר את שלמה בזמני, בחור צעיר שתמיד רצה ללמוד, והנה עכשיו הוא עובד בהתאחדות. יפה".

בוא נדבר על מכבי חיפה ועל טעויות. את רוני רוזנטל ניסית מההתחלה. קודם לכן לא לקחת אותו למסע נבחרת הנוער לארגנטינה. בבלגיה הבקיע 11 שערים בליגה, ועוד חמישה במסגרות אחרות. פיספסת משהו...

„אני לא יכול לדבר במונחי טעויות. מאמן הוא אדם, שטועה לפעמים. השאלה היא כמה הוא טועה, אם הטעויות שלו גדולות מההצלחות או ההיפך. ראשית, אני מאחל הרבה הצלחה לרוני, שהוא אחד הבחורים הכי נחמדים שעבדתי אתם בכדורגל. מה קרה אתו? בתקופה שלנו, חשבתי לפעמים שבאותו זמן הוא לא צריך לשחק. בוא נגיד כך: יש לו תכונות מסויימות, שבמכבי חיפה הן לא יכלו ללכת ביחד עם משה סלקטר. שניהם שחקנים בעלי אופי. הייתי צריך לוותר על אחד מהם. אני מרגיש, לפעמים.

„אתה יודע, כשרוני הבקיע שני שערים נגד מכבי נתניה, באו אנשים ואמרו: המאמן הזה, איזה שיקולים יש לו? בחור שמבקיע שני שערים ואין לו מקום קבוע בהרכב. ההנחה שלי היא, שכל משחק הוא סיפור אחר. כך גם בעניין של ארגנטינה. לא חשבתי שרוני שחקן רע, פשוט היו שיקולים אחרים".

ואני חוזר, הוא מצליח בכדורגל המקצועני.

„הדבר משמח אותי, באמת. אבל אם אומרים שעשיתי טעויות, אז למה אתה לא שואל מדוע לא לקחתי את פיונטי? אמרו שהוא גאון, ואיפה עכשיו פיונטי? ולמה אתה לא שואל איך נתתי עדיפות לבלתי מוכר ההוא, אותנה, במסע לארגנטינה?"

אגב, ג'ק, מה בקשר לירון פרסלני. במכבי חיפה הוא לא היה קבוע בהרכב אצלך. תוכלו להסתדר במכבי פ"ת?

„כבר שמעתי על בולשיט של העיתונות בעניין. פרסלני שחקן טוב, אבל למכבי חיפה היו שבעה־שמונה שחקנים טובים בהגנה, שהייתי צריך לבחור ביניהם. אוסמו, אלי כהן, יוסי קרמר, יחזקאל שירי שנראה בעיני שחקן מצויין (כל אחד והטעם שלו), אמסלם ואחרים. לא רואה בעיה עם פרסלני, הוא כמו כל אחד שאני מצפה ממנו במכבי פ"ת".

בעונה שעברה, הוא היה מספר 1 במכבי פ"ת.

„והלוואי, אם ישחק אצלנו, שיהיה מספר 1 בליגה. שמע, ההרכב אצלי הוא לטובת הקבוצה ולא נגד. גם ברוך ממן שחקן מוכשר ולא תמיד שיחק. צריכים להתייחס בפרופורציות הנכונות".

● בלי כוונה רעה

עוד משהו על הדימוי של ג'ק מתקופת הנבחרת. היה מי שרגז כי בין היתר, הזכיר פעם את המלה „נייטיבס" (ילידים), בהתייחסו לכדורגל הישראלי. ראו בכך כינוי גנאי. מנסל היום: „אתה שמעת או קראת, שאמרתי את המלה הזו? עוד המצאה. לא היה ולא נברא. אם דיברתי בצורה בוטה, עשיתי זאת בהזדמנויות של המרצת הנבחרת, אבל בלי לעבור את גבול הטעם הטוב".

למשל?

„במשחק שלנו בשבדיה, במוקדמות גביע העולם, היתה הנבחרת גרועה מאוד במחצית הראשונה. השבדים הובילו 0:1 והיו צריכים להוביל בהפרש חמישה. לא יכולתי ללטף בהפסקה את הבחורים. אמרתי להם שאפילו נבחרת מחצי־אי כמו בחריין, משחקת עם נשמה למען המדינה שלה. הזכרתי את בחריין, כי היא היתה הנבחרת שעבדתי איתה לפני ישראל. שום כוונה רעה. להיפך. אחר־כך שטפתי את השחקנים באופן אישי, כדי שישפרו את הלחימה". המשחק, אגב, הסתיים בתיקו 1:1 מכובד. הלוואי היום.

אחרי נבחרת ישראל שלאחריו, עקב רק באמצעות העתונות. אינו מוכן – לא צריך לכעוס עליו – להגיב על התוצאות. „אני רק יודע מהנסיון שלי, שכאשר הנבחרת מפסידה, 'הורגים' את המאמן"...

על קבוצתו החדשה הוא אומר: „אם יהיה לנו מזל ממוצע, לא יותר מכך, אני משוכנע שנעשה עונה טובה".

Good Luck, Jack.

משכורת בפ"ת: לא יותר מ־40 אלף דולר לעונה

במכבי פ"ת משוכנעים, כי ג'ק מנסל הוא עיסקה טובה. המאמן הלאומי לשעבר, בעל הניסיון הרב, לא יעלה יותר מ־40 אלף דולר בעונה. הוצאה סבירה.

בימים אלה מתגוררים ג'ק ורעייתו, מוירה, במלון כפר־המכביה. בקרוב יעברו לדירת שלושה חדרים בגבעתיים, דירה שאותה בחר מנסל. מנסל הזמין כבר כמה שחקני נבחרת לשעבר, מתקופתו, למיפגש חברתי בביתו.

במשך תקופת „הפירוד" שלו מישראל, ביקר כאן מנסל פעמיים לחופשות. לפני חודש וחצי בא כדי לנהל מו"מ ראשון עם מכבי פ"ת, ואז נפגש עם אבי רן ז"ל ואביו משה.

צ'אוס לסיני ו... זיתוני „קצר" עם אבי כהן וויקי

ג'ק מנסל נודע בתקופתו בנבחרת, כאחד שלא עושה חשבון ל„שמות" – וגם לא לגיל או לוותק. מי שטוב, משחק – מי שלא, בחוץ.

לזכותו ייאמר, כי לקראת המשחק מול סקוטלנד בר"ג, צירף לסגל ב„שחקן ה־22", כדורגלן שכוכבו רק החל לדרוך בקבוצתו, הפועל ת"א. „שיתאמן עם הנבחרת", אמר.

„הילד", משה סיני שמו, התאמן, גילה כשרון, ואחרי 10 ימים היה מהטובים במשחק מול סקוטלנד. ישראל שלטה, הסרה מזל, לפני שקני דלגליש ניצל טעות בהגנה להשגת נצחון סקוטי בלתי־צודק, 0:1.

חשבון לגיל? יעקב (קובי) זיתוני, בן זה מחולון, עשה הופעה אחת ויחידה כבמסגרת בינארצית. היה זה בגלאזגו, מול סקוטלנד (1:3 לסקוטים). בן כמה היה קובי? 33.

יצחק שום כבר שכח מהנבחרת, כאשר הגיע מנסל. כשראה אותו, שלח לו מסר: „שום, אנחנו זקוקים לך". שומי וגידי דמתי, היו מהשחקנים היותר קרובים אליו.

לעומת זאת, היו לו נתקים עם אבי כהן (שרצה לשחק אר־ורק כליברו) וגיסו ויקי פרץ, שפרש מהנבחרת לאחר המשחק עם פורטוגל בליסבון (0:3 לפורטוגל). עודד מכנס פרש, משום שלא רצה להיאבק יותר מדי על מקום בין ה־11.

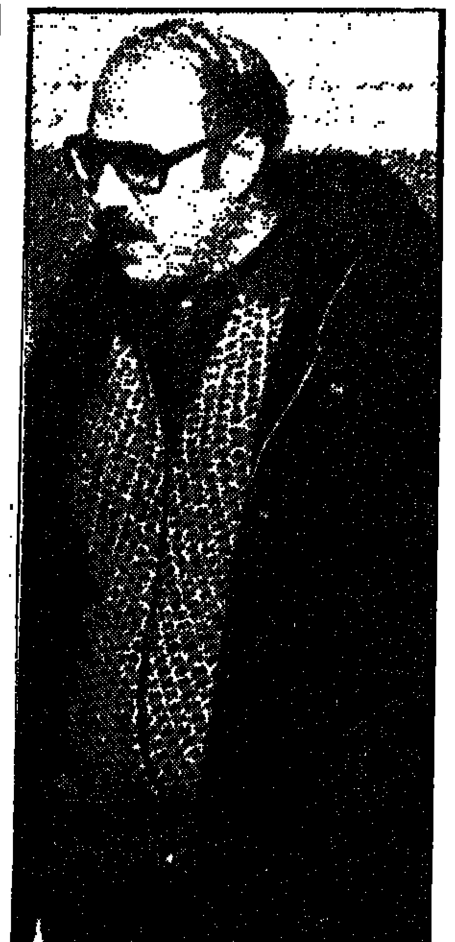

עמוס רודין – מסמכים על אי־סדרים

חיים צימר – עניין של פוליטיקה פנימית

גדי תבור – לא היה עם מי לדבר

הפועל תל־אביב: מלחמות האדומים

כבר ראינו את הסרט הזה יותר מפעם אחת: במועדון „האדומים" נלחמים העסקנים ומתכתשים זה עם זה, לעתים גם על גבם של השחקנים ● ה„כוכבים" הפעם: חיים צימר בתפקיד היו"ר ואלי מילר בתפקיד מחזיק התיק, מול פעילים לשעבר ומודחים מההנהלה – עמוס רודין, עו"ד אלי גולדשמיט ואחרים ● בתווך ניצב המנהל גדי תבור, יוצא שער 7: „הפועל ת"א זו האגודה היחידה, שעסקנים לשעבר מצפים לכישלון הקבוצה, כדי להדיח את ההנהלה"

על הפרק / זאב גולדשמיט

בתחילת העונה שעברה מונה חיים צימר ליו"ר הפועל ת"א. לזכותו נזקף הניסיון שצבר בתפקיד זהה בהפועל פ"ת. גורמים המקורבים להפועל ת"א שיכנעו אז את המאמן דוד שוייצר ואת מחזיק תיק הפועל במועצת פועלי ת"א, אלי מילר, כי בתנאים שנוצרו, הרכש מפ"ת הוא המתאים ביותר. היום דוביד בחוץ, צימר ומילר בפנים.

הבחירה בצימר הרגיזה כמה אנשים בבית־ברנר. אלה טענו, שאחרי העונה שעברה, המביישה מבחינת הקבוצה, עליו לפנות את כיסאו. אבל לא עזרו הצעקות. אחרי הסטאז' של העונה שעברה, ואחרי שהכיר את [illegible], החליט צימר לנפות חמישה חברי הנהלה.

„כשהגעתי להפועל ת"א, קיבלתי הנהלה מנופחת", אמר צימר. „קיבלתי אותם כדבר מוגמר, לא היתה לי שום אפשרות לשנות. אני לא רוצה להרחיב את הדיבור על מה שהיה בעונה שעברה, אבל הצוות הגדול גרם לכך שהתקשינו לקבל החלטות. חשבתי שצוות טוב לא צריך לכלול יותר מחמישה אנשים, וכך עשיתי".

חברי ההנהלה שנשארו בחוץ טוענים, שצימר הדיח אותם, כי הוא לא רצה אופוזיציה. הצוות שהמשיך עם צימר גם העונה כולל את המנהל, גדי תבור, שלמה פלומין הררי ויצחק גרודר. אליהם התווספו שניים: שמעון שבס, יועץ שר הביטחון לענייני התיישבות, ואורי סאנין, סגן מנהל באחד הסניפים הגדולים בבנק הפועלים. לבית־ברנר אין היום אפילו נציג אחד בהנהלה.

בפועל, צימר ומילר יחד עם המנהל, גדי תבור (שהוא שותף מלא להחלטות), הם מה שנקרא בז'רגון הקיבוצי „ראשי הפועל ת"א". שלושתם הפכו את הקבוצה למיפעל כמעט פרטי. אחד מהם אמר לי, כי ישיבות ההנהלה יתנהלו העונה בטלפון, כדי לזרז ענינים ולמנוע הדלפות".

דוגמה לדרך שבה מתנהלים העניינים באגודה אפשר לראות במינויו של אליעזר שפיגל למחלקת הנוער. ההחלטה לגבי המינוי לא התקבלה בהצבעה בהנהלה, ולא הועברה בוועדת המינויים. אלי מילר: „מחלקת הנוער לא מעניינת את חברי ועדת המינויים".

אלי מילר – „מחזיק תיק החובות"

הצוות המצומצם מילר־צימר־תבור כבר רשם לעצמו „השג". עוד לפני שהליגה נפתחה, כבר עלתה הפועל ת"א פעמיים לכותרות: בעת פרשת משה סיני עם היו"ר לשעבר, עמוס רודין, שחשף את שכרו (כביכול) של הקטן; והקרב שניאור – שפיגל.

היו"ר צימר: „שום בעיה לא היתה בסגרה בהפועל ת"א. אם היתה בעיה, זה לעיתונות, שחיפשה ככות על מה לכתוב. בהפועל ת"א לא קרה שום דבר חריג. היתה להם בעיה למלא עמודים, אז מזבוב עשיתם פיל".

לגבי הקרב סיני – רודין, אין צימר מוכן להרחיב את הדיבור. „יש פה עניין של פוליטיקה פנימית, שסיני נפל אליה קורבן. אין לזה ולהפועל ת"א שום קשר".

לגבי שניאור – שפיגל אומר צימר: „שניאור אמר שהוא מתנגד לדרך שבה בחרנו בשפיגל בלי ידיעתו. הוא לא אמר ששפיגל לא מתאים, הוא לא איים להתפטר ולא רמז כאילו לא יגיע לאימון פתיחת העונה. הוא לא אמר, אבל היו עיתונאים שכתבו בשמו. אחר־כך הוא נאלץ להישבע בפני, שרוב הדברים שנכתבו הם שקר".

יום אחרי שהפרשה פורסמה בשני עיתוני צהריים, אמר שניאור ל„דבר": „הוויכוח שלי הוא עם ההנהלה. לא אסכים לקבל מהם תכתיבים מקצועיים. הייתי בחו"ל וסיכמנו עם ההנהלה, שלא מטפלים בנושא הנוער עד שאחזור. לפני עשרה ימים יצרתי קשר טלפוני עם חיים צימר ושאלתי מה חדש, והוא אמר לי, שאין שום חדש. אני בשום אופן לא אסכים, שיצמידו לי מאמן". במשפט האחרון שלו, עלה שניאור לטונים גבוהים, מה שמסביר את כעסו על ראשי האגודה.

המינוי של שניאור לתפקיד מאמן הפועל ת"א לא בא מיוזמתו של צימר. חברים בהנהלה היוצאת סיפרו, כי צימר תמך בצוות, שיכלול את גיורא שפיגל כמאמן ולצידו דרור בר־נור או שייע פייגנבוים. היו גם מי שאמרו, שהוא היה מוכן להתפשר על נסים בכר או שמעון שנהר, רק לא שניאור, שהצטייר לו ככפיל של דוביר המחפש רק השגים. עכשיו הם טוענים, כי צימר יעשה הכל כדי להקשות על שניאור בעבודתו, כך שבבוא היום יוכל לומר: „אמרתי לכם". המינוי של אליעזר שפיגל הוא דוגמה אחת לכך.

צימר ממש נדהם לשמוע את הדברים: „זו עלילה מרושעת. אתה רואה, זו אות הסיבות שצימצמתי את ההנהלה. אנשים ממורמרים מנסים להכפיש את שמי, אבל לא יעזור להם שום דבר. הפועל ת"א לא תתנהל דרך העיתון. יש לי עוד הרבה דברים להגיד, אבל לא אתן להם במה בעיתון".

לעצם העניין מוסיף צימר: „אילו הייתי רוצה את גיורא בהפועל ת"א, גיורא היה המאמן. העובדות הן שהצוות גיורא ושייע הועלה ע"י גורמים שונים מתוך האגודה, שרצו להכניס בכוח את שייע. שמו של שניאור הועלה כבר בהתחלה, כשחיפשנו מאמן. תמיד אמרתי שהוא מתאים לנו, כי רק הוא יכול לעשות אצלנו סדר בקבוצה. אין לי בעיה עם שניאור. אני חושב שאנחנו מבינים אחד את השני טוב מאוד. אין לי ספק ששניאור הוא הסמכות העליונה בהפועל ת"א בכל הנושאים המקצועיים".

צימר מצטייר כאדם שקט, מרגיע, נותן לעניינים לזרום. אוהב שיהיו לידו אנשים שאוהבים לעבוד. כמו בעסק הפרטי שלו לייצור ושיווק מזגנים, כך גם בהפועל ת"א – הוא אוהב לבוא ולראות את העניינים מבחוץ.

לא תמיד זה הולך כפי שרצה, אבל לזכותו ייאמר, שהוא נותן לאנשי־שלומו את כל הגיבוי. לעולם לא יאשים מישהו מהם בכישלון. בכל־זאת אומרים עליו, שהראש שלו בהתאחדות לכדורגל, יותר מאשר בהפועל ת"א.

צימר: „מי שאמר את זה עלי לא מבין על מה הוא מדבר. כל העיסוק שלי בהתאחדות מסתכם בשעה אחת בחודש, כשאני מגיע לישיבת הנהלה". בחודש הבא יהיו הבחירות בהתאחדות לכדורגל. אלי מילר ייבחר מטעם הפועל ת"א. צימר יהיה ברשימת המועמדים של מרכז הפועל, וכנראה ייבחר בזכות היותו יו"ר הפועל ת"א. מילר יהיה מרוצה מבחירתו של צימר, כי זה יחזק את אגף הפועל ת"א בהתאחדות.

אלי מילר הגיע להפועל ת"א באמצע עונת האליפות, אחרי שרבים לפניו סירבו לקבל את התפקיד שבמועצה כינה: „מחזיק תיק החובות". את מילר הביאו אריה ניצן, בעל השפעה חזקה במפלגת העבודה, ומזכיר המחוז ח"כ אליהו שפייזר.

בערך באותה תקופה התפטר יו"ר הפועל ת"א, עמוס רודין, אחרי שקודם לכן התפטר גם מתפקיד מחזיק התיק, בגלל שלא קיבל הקצבה של 100 אלף דולר לכיסוי חובות למס־הכנסה. אחרי שראה, כי בתקופה של מהליפו קטנו כלפי חוץ הבעיות הכספיות (ומשכורות השחקנים גדלו אחרי האליפות), החליט לבדוק מקרוב, כיצד זה יש למילר מה שלא היה לו.

רודין אסף מסמכים והמציא תצהירים, המוכיחים, לטענתו, שאחרי עזיבתו היו אי־סדרים כספיים בהפועל ת"א. את כל החומר העביר למבקר ההסתדרות, שאמור לסיים בקרוב את הבדיקה.

מילר סבור עד היום, שרודין מנסה להתנגח בו אישית. המאבק הזה, לטענתו, לא הוסיף לו בריאות. במועצה רואים אותו עכשיו פחות מאשר בעבר. היום הוא מעורב פחות בנעשה בקבוצה. בכל־זאת, על התפקיד אינו מתכוון לוותר. מדובר בג'וב בכיר, שמקרב אליו אנשים חשובים במוסדות הפועל ובהסתדרות.

מנהל הפועל ת"א לשעבר, ניסן ניסנוב, טוען שדיקטטורה שולטת בהפועל ת"א. „קבוצה קטנה של אנשים עושה מה שהיא רוצה. כשאני עבדתי בהפועל ת"א, תמיד היתה עלי ביקורת. אבל בשנה האחרונה היו הרבה סירחונות, הקבוצה לא נוהלה כמו שצריך, ואסור היה להעביר ביקורת. איפה נשמע דבר כזה, ועוד באגודה כמו הפועל ת"א?".

יו"ר הפועל ת"א לשעבר, עו"ד אלי גולדשמיט, אומר: „בראש הפועל ת"א עומדים אנשים שרוצים את טובת האגודה, אבל לא תמיד זה יוצא להם. השיקולים שלהם הם פוליטיים מובהקים. הגישה היא של שמור לי ואשמור לך. אין מה לעשות, התפיסה שלהם אינה תואמת את שיקולי הקבוצה".

הדברים האלה של שניים מיוצאי האגודה נגעו במיוחד ללבו של מנהל הפועל ת"א, גדי תבור – הצלע השלישית בצוות המוביל. תבור, שהגיע משער 7 בבלומפילד, מקרב האוהדים, אומר: „לפני המשחק עם בית"ר נתניה דיברתי עם השחקנים על ציונות, על הסמל, ביקשתי מהם שילחמו למען האגודה. בדיעבד אני אומר לך, שלא היה לי עם מי לדבר. הסתכלתי על הפרצופים, כמעט כולם הרי לא גדלו באגודה. למי דיברתי, למי?

„הבעיה היא, שגם להנהלה צריך לצרף אנשים שמזוהים עם הפועל ת"א. אבל במקום לעזור, אנשים רק מנסים להזיק. הפועל ת"א זו האגודה היחידה, שעסקנים לשעבר מצפים לכישלון הקבוצה, כדי להדיח את ההנהלה. כשאני רואה את משה ודיש יושב ביציע־הכבוד בבלומפילד ונהנה מהצלחתה של בית"ר ירושלים – למרות שהוא כבר לא יו"ר – אני אומר לעצמי, כשאני אפרוש, אהיה בדיוק כמוהו. בשבילי הפועל ת"א זה כל החיים. לא מעניין אותי פוליטיקה, לא מרוויח מזה כלום. אני אוהב את הקבוצה כמו ניסן ניסנוב, שתרם להפועל ת"א עשר שנים מחייו".

פוסטר השבוע

כשניתר מעל לגדר, ודהר על כתפיים וראשים של צופים, לעבר בני משפחתו ומאמנו, על היציע בווימבלדון, הדביקו לפאט קאש כינויים הולמים: „קנגרו", „קרוקודיל דאנדי", „מתילדה הקופצת". הטניסאי האוסטרלי תכול־העין, עם סרט־המצח הניצחי שלו, גבר דקו לפני־כן, די בקלות, בגמר על לנדל, בשלוש מערכות חלקות. באחרונה שבהן עמד האוסטרלי כמו צייד־פרפרים וצלף מהרשת. אחר־כך השתתף בריקוד־הנצחון עם האלופה מרטינה נברטילובה, ומאוחר מאוחר בלילה לקח את חברתו, אם־בנו, אן־בריט כריסטנסן הנורבגית, למועדון רוק בלונדון. גם כשכתר־ווימבלדון ושני גביעי דייויס מאחוריו, קאש, בן 22, עדיין לא החליט מה הוא אוהב יותר: להקות רוק – או טניס. בינתיים, את השניים...

هكذا من الأصل

מאת **עדי דיסקין**

זורו

טאפי וכוכבי קבוצת רוכבי האופניים המקצוענית שלו. מימין גרג למונד, הרוכב האמריקני שזכה ב־1986 בטור־דה־פראנס. משמאל, הגדול מכולם, ברנאר הינו

זה הכינוי שה[illegible]תונות הצרפתית [illegible]טאפי, האיש עם מגע הזהב • ל[illegible]סוללות, והביא אותו למקום השני בצרפת • שיקם מפע[illegible]שקילה, מפעל לאופנת עילית, למגלשי סקי ואופניים • כת[illegible]וביאוגרפי שהיה לרב מכר • הקליט תקליט שרץ גבוה במ[illegible]מונים • יש לו תוכנית טלוויזיה אישית מצליחה • כנר ה[illegible]ה גבוהה, שמטיס בעצמו את מטוס המנהלים שלו • הא[illegible]לה את קבוצת הכדורגל אולימפיק מארסיי לצמרת • מי ש[illegible]ה אותו כאיש עסקים מצליח [illegible]פה תואר

זורו היה אחד מגבורי ילדותנו. יחד עם סופרמן, ספיידרמן ואחרים, הוא היה גיבור חוברות הקומיקס המצוירות, לפני שעבר למסך הקולנוע ולמסך הטלוויזיה, יחד עם טרזן ואחרים.

זורו, דמות לבושת שחורים, מסכה על העינים, גלימה על הכתפיים, וכמובן כובע שחור, היה אמן הסיוף. תמיד הופיע בעת צרה, כמו רובין הוד, כדי לעזור למסכנים מול הרשעים.

בסיומו של דו־קרב חרבות, נהג תמיד לחרוט את האות Z על חזותיהם של קורבנותיו המובסים.

לצרפת של שנות השמונים יש זורו משלה. ברנרד טאפי, איש העסקים שגייסה העיר מארסיי כדי להעמיד על הרגליים את גאוותה, קבוצת הכדורגל אולימפיק מארסיי.

■■■

מארסיי שלטה בכדורגל הצרפתי בסוף שנות השישים, ובמחצית הראשונה של שנות השבעים. גביע בשנת 1969, אליפות בשנת 1971, ודאבל כעבור שנה וגביע אחרון ב־1976.

אבל אז החלה שקיעה איטית ובטוחה לתחתית הטבלה, שהגיע עד כדי סכנת נשירה בעונת 1986.

תושבי מארסיי, המטרופולין השני בגודלו בצרפת אחרי פאריס רבתי, התעוררו ויצאו להפגנות. הם דרשו להחליף את ההנהלה – ומיד. להציב בראשה מישהו שיוכל להביא את הישועה.

המושיע היה ברנרד טאפי.

■■■

טאפי בן ה־42, עשה לעצמו שם בצרפת ובמערב אירופה כמציל עסקים כושלים. המומחיות שלו היא לקחת עסק כושל עם פוטנציאל טוב, ולממש אותו. מגע זהב.

כך הציל טאפי ושיקם מפעל לסוללות, והביאו למקום השני בצרפת, מפעל למאזני שקילה, מפעל לאופנת עילית, ביח"ר לאביזרי בטיחות, למגלשי סקי ואופניים (שני המוצרים האחרונים הם בעלי ביקוש רב בצרפת ובמערב אירופה), ורשת חנויות למוצרי בריאות „לה וי־קלר" (החיים הבהירים).

טאפי לא הצטמצם לשטח הכלכלי. הוא כתב ספר אוטוביאוגרפי – „לנצח" – שהיה לרב מכר. הקליט תקליט – „הצלחה בחיים" – שרץ גבוה במצעד הפזמונים. יש לו תוכנית טלוויזיה אישית דו־חדשית הנקראת אמביציה (שאפתנות), בה הוא מארח אנשי עסקים יוצאי דופן ברעיונותיהם והצלחתם. הוא כנר חובב בדרגה גבוהה, מטיס בעצמו את מטוס המנהלים שלו, והוא גם איש יפה תואר. הטובים לטיס.

הכניסה הראשונה של טאפי לספורט היתה דרך לה וי־קלר (רשת מוצרי הבריאות). הוא הקים במימון שלה, קבוצת רוכבי אופניים מקצוענית. ברנאר הינו האגדי עזב את קבוצת פיז'ו כדי להיות הרוכב מספר 1 בקבוצה שלו. הרוכב מספר 2 היה האמריקני גרג למונד. הינו זכה בטור־דה־פראנס במדי לה וי־קלר לפני שנתיים. בשנה שעברה זכה בו למונד. מגע הזהב פעל גם בספורט.

השלב ההגיוני הבא היה כדורגל. ואם כדורגל, אז למה לא מארסיי, העיר הגדולה עם הקבוצה הגרועה.

למרות הצלחותיו הכלכליות והספורטיביות, לא היו רבים שהאמינו כי זורו, כך מכנה העיתונות בצרפת את טאפי, יצליח לשקם את אולימפיק מארסיי.

לטאפי עצמו לא היו ספקות. כשמונה ליו"ר המועדון אמר „למרות שאני פריסאי, מארסיי היא עיר טובה עם אנשים טובים, הסובלת מדמוי גרוע. רבים נוטים להגזמה בבעית הסמים בעיר, למרות שסטאטיסטית הבעיה בפאריס חמורה יותר.

„אין לי כל אינטרס כלכלי בקבוצה, ולא באתי להרוויח כסף מאולימפיק. אני הולך למארסיי כדי להוכיח שבספורט קיים אותו עקרון כמו בעסקים. אם קיים סיכוי להצליח, וההצלחה חשובה לציבור מסויים – צריך לנסות. להפוך קבוצת ספורט למצליחה, זה כמו לשקם מפעל כושל. חוץ מזה, אולימפיק היתה הקבוצה היחידה שפנתה אלי".

כניסתו של טאפי לענינים באולימפיק, החזירה את ההתעניינות של הקהל והעתונות לקבוצת הפאר הכושלת. הוא אומנם לא השקיע כסף משלה, אבל השיג ספונסר חדש לקבוצה, שחתם על שיק פתוח לצורך רכישת שחקנים חדשים.

את החוזה הראשון חתם טאפי עם מישל הידאלגו. המאמן המצליח של נבחרת צרפת קיבל יד חופשית לרכוש שחקנים חדשים, ולשחרר את הבלתי מתאימים.

■■■

כשמונה הידאלגו כמאמן הלאומי ב־1980, נחשבה עדיין צרפת, לקבוצה מהדרג השני באירופה. תוך שנתיים הוא הוליך אותה אל סף גמר הגביע העולמי. רק ההפסד שובר הלבבות בסביליה למערב גרמניה, מנע זאת ממנה.

כעבור שנתיים כבר לא היה מי שיעצור את פלאטיני וחבריו, והם זכו בתואר אלופי אירופה.

טאפי והידאלגו בנו את אולימפיק המתחדשת. הם רכשו את הבלם הגרמני קרל־היינץ פרסטר, את שחקן הקשר היוגוסלבי בלאז סליסקוביץ (שעבר העונה לאיטליה) את אלן (ז'יז'י) ז'ירס קשר הנבחרת שבורדו לא רצתה יותר, ואת ז'אן־פייר פאפין, שהגיע מבריז'.

■■■

האוהדים הקנאים הריחו הצלחה. העתונות המקומית בפרט, ובצרפת בכלל, התחילה לדבר על תואר למארסיי. הצמד המוביל שמר על איפוק. „כן, זה האופי המיוחד של העיר מארסיי שדורש תארים" אמר הידאלגו, „אבל אסור לצפות לתואר כבר בשנה הראשונה. אהיה מרוצה אם נסיים בין שש הראשונות".

טאפי היה אופטימי יותר ממנהל העל שלו. „בעיר כמו מארסיי יש שוק טוב, יש קהל טוב שמעונין מאד לקנות כדורגל טוב. עלינו להציע לקהל שני מוצרים בסיסים – כדורגל אטרקטיבי, וחוויה בעצם ההליכה לאיצטדיון המקומי.

„נכון, בגלל טעות של שופט או שגיאה של שחקן, יכולה עבודה של עונה שלמה לרדת לטמיון, אבל אני משוכנע כי תוך שלוש שנים תוכתר אולימפיק כאלופה, והעונה נסיים בין שלוש הראשונות".

■■■

משך רוב העונה הראשונה של הצמד, הובילה מארסיי את הטבלה, כשרק סמוך לסיום עברה אותה בורדו המנוסה, שגם ניצחה אותה בגמר הגביע.

רעיונות השיווק של טאפי הוכיחו את עצמם. הצלחת הקבוצה, מילאה את 50 אלף המקומות ביציעי האיצטדיון. מלבד משחק ברמה גבוהה, מקבל כיום כל צופה, גם הופעה של כוכב פופ לאחר המשחק.

ליחס הטוב שמקבל הקהל היתה גם השפעה ישירה על אופיו. העתונות ושחקני הקבוצות האורחות, לא מדברים יותר על התנהגות הקהל כגוב האריות של מארסיי. הקהל שואג, מעודד, מנפנף בדגלי כחול–לבן, צבעי המועדון, ושואג אולה כאילו מדובר ביציעי קרידה בספרד או ביציעי כדורגל בדרום אמריקה, אבל האלימות נעלמה.

בסיומו של כל משחק מוזמנים השחקנים האורחים, המלווים שלהם והעיתונאים, למסיבת קוקטייל בחדר האורח של הקבוצה.

הכשלון החלקי אשתקד, למרות שההישגים עלו על הציפיות המוצהרות, הגביר את המוטיבציה והאמביציה בקבוצה.

לקראת העונה שנפתחה לפני שבוע, נרכשו שחקני ההגנה הבינלאומיים ויליאם איאש ואיבון להדו, ולהתקפה הצטרף המבקיע הגרמני המצטיין קלאוס אלופס. ההפסד 3:1 במשחק הפתיחה מול השכנה מונאקו, עדיין אין בו כדי להעיד דבר.

■■■

אולי הנקודה המעניינת מכולן לגבי טאפי, הן השמועות בדבר כוונותיו הפוליטיות. שמועה עקשנית אומרת כי עיניו נשואות לעבר ארמון האליזה, מושב נשיאי צרפת. לפי אותן שמועות, טאפי לקח את מארסיי כדי לבחון את עצמו. לראות כיצד יצליח אצל הציבור הקנאי המקומי. הצלחה בעיר כל־כך גדולה וחשובה, תהווה קרש קפיצה מצויין לעבר האליזה.

טאפי אינו מגיב על שמועות אלה, אבל איש לא יופתע אם יכנס לחיים הפוליטיים, באותו מרץ, ועם אותם רעיונות מקוריים שהוכיחו את עצמם הן בעסקים והן בספורט. פעם מצליחן, תמיד מצליחן.

ביציע במגרשה של אולימפיק מארסיי. טאפי במרכז למטה. מימינו גסטון דפר ראש עיריית מארסיי, ובעבר מועמד לנשיאות צרפת. משמאלו מאמן העל של הקבוצה, מישל הידאלגו

גביע־דייויס: לא רק בהודו חם

סוף־שבוע מרתק לחובבי הטניס: בקונטיקט ארה"ב יתמודדו ארה"ב ומערב־גרמניה, כלומר מקנרו ובקר, נגד הירידה לדרג השני. לכל אחד משני הכוכבים „צרות" משלו, והעימות ביניהם הוא הזדמנות מצויינת לכל אחד מהם להתאושש • צ'כוסלובקיה, שנוצחה בסיבוב הקודם על־ידי ישראל, חייבת לנצח בבית, בלי לנדל וללא הקפטן המודח קודש, את ארגנטינה, כדי להישאר בבית העליון • פאט קאש יוביל את אוסטרליה נגד מכסיקו, וילאנדר, אדברג, קרלסון ויאריד השבדים יתארחו בצרפת, שתופיע ללא נואה שפרש • חם, אמרנו? לוהט!

בוריס בקר – סוחב על הגב את ההפסד לדוהאן

זירת חוץ / חגי קרן־צבי

ג'ון מקנרו – בלי טרדות של סיבוב ראשון (תצלומי־רדיו: „איי.פי")

ג'ון מקנרו ובוריס בקר, שניים מבין החובטים המחושמלים את עולם הטניס בשנים האחרונות, יתמודדו ממחר זה מול זה בגביע דייויס, לא רק במטרה „לאכול" איש את רעהו.

כל אחד מהם ישאף לשלח את הנבחרת של יריבו לליגה ב' העולמית בטניס. מצב שאפשר להשוות לקרב, אילו התקיים, בין נאפולי של מאראדונה ליובנטוס של פלאטיני על המעמד בליגה הראשונה.

מקנרו ובקר, כל אחד עם הצרות שלו בטניס העולמי בזמן האחרון, הם מבקשים להפוך את הקרב ביניהם בעיר הארטפורד, קונטיקט בארה"ב, להוכחה, שהם ראויים לתהילה האופפת אותם כפיסגה של הטניס העולמי.

מקנרו פרש לחודשיים, אחרי שהודח בסיבוב הראשון ברולאן גארוס. הוא היה חייב לנוח – נפשית ופיזית. גביע דייויס מהווה עבורו הזדמנות בה יוכל רק להרוויח בלי טרדות של סיבוב ראשון כאיושה מקום. אם יכה את בקר, וארה"ב תשמור על מקומה בבית העליון – יוכיח „סופרמק" מבחינתו שהוא מסוגל למעל המקום ה־9 בעולם, בו הוא מדורג כעת.

בקר סוחב על הגב את ההפסד לפיטר דוהאן בסיבוב השני בווימבלדון, שנישל אותו מהכתר היוקרתי בו החזיק שנתיים. ההפסד גרם לנסיגתו מהמקום השני לרביעי.

„בום בום" בן ה־19 התחיל את השנה לא הכי־הכי, אך הוא השתפר, בסוף המשברון שגרם לפירוד בינו לבין המאמן הרומני גינטר בוש. ההתאוששות התבטאה בשלושה כתרים – אינדיאן וולס, מילאנו וקווינס.

אך בין אינדיאן וולס למילאנו, נחל בקר הפסד לסרג'יו קאזאל מספרד בגביע דייויס. הסטאר, שאמור היה להוביל את גרמניה לנצחון בספרד, איכזב והיא נפלה על הפנים, הידרדרה למשחק הכרעה כנוסה להישאר או לא בבית העליון.

הסיפור הזה קרה לארצות־הברית, באסונסיון בירת פאראגוואי. ג'ימי אריאס ואהרון קריקסטיין הרישו שם ידיים. האמריקנים, שזכו יותר מכל מדינה אחרת בגביע דייויס – 27 פעם – שואפים שלא לרדת לליגה ב', מה שקרה להם לפני ארבע עונות. עם הכוחות שיש לארה"ב בנבחרת – מקנרו, טים מאיוט, ופול אנאקון (או רוברט סגוסו) וקן פלאק בזוגות – ועם גורם הביתיות, יוכלו האמריקנים לנצח את הגרמנים.

מערב־גרמניה לא העלתה טניסאי שני לרמה של 20 הכבירים בעולם, הסגל שלה כולל גם את אריך יאלאן, אנדריאס מאורר וריקי אוסטרטון (או קיטינג'ר). יאלאן, טניסאי שהתקדם – מאז הופעותיו המשתפרות ברמת השרון – ל־53 בעולם, יתקשה לזכות את גרמניה בנקודה החשובה ביותר, השלישית, אם בקר יזכה בשתיים.

דיברנו עד עכשיו על הנבחרות, הנאבקות על ההישארות בדרג הראשון. כמה נעים, מבחינתנו, לחשוב שישראל כבר הבטיחה לעצמה את המעמד בבית העליון לעונה הבאה, אחרי הנצחון בצ'כוסלובקיה.

מנסדורף וגליקשטיין שלחו את צ'כוסלובקיה למינוחים. זו אומנם מעמד „משפיל" לצ'כוסלובקיה, שייצרה שניים מחמשת הטניסאים הכבירים בעולם – איבן לנדל ומילוסלב מציר. היא תיאלץ לנצח בבית את ארגנטינה, כדי להישאר בבית העליון.

הצ'כים יופיעו ללא לנדל, שפרש בכעס מהנבחרת בגלל מחלוקת עם האיגוד בפראג, ולא שיחק, כזכור, נגד ישראל. לנדל הוביל בשעתו את צ'כוסלובקיה לזכייתה היחידה בגביע דייויס, ב־1980 – 1:4 על איטליה בפראג. הסגל הצ'כי יכלול את הארבעה שהוכו בסיכום ע"י מנסדורף וגליקשטיין בהראדץ' קראלובה: מציר, מילאן שרייבר קרל נובאצ'ק ותומאס סמיד.

את מחיר ההפסד הביתי לישראל שילם הקפטן הצ'כי יאן קודש, הוא למעשה, הסתכסך עם לנדל ו„בירש" אותו לאמריקה. האיגוד הצ'כי יכול היה לסבול הכל, חוץ מהפסד ביתי לישראל. במקום קודש שהודח, מונה לדיסלב פאלה, שהיה המאמן בתקופה שקודש שיחק.

לצ'כים סיכוי טוב להדיח את ארגנטינה לבית התחתון, בתנאי שמציר, ה־5 בעולם, יתחיל לנצח יריבים חזקים בגביע דייויס. לפני המכה שספג מציר ממנסדורף, הרכם „מילר" בפראג ע"י אדברג וקרלסון השבדים, שניצחו 1:4 את הצ'כים בחצי־הגמר, בדייויס, אשתקד.

העונה נוצחו הארגנטינים בסיבוב הראשון 2:3 ע"י הודו ב„ניו־דלהי. מרטין חייטה, ביום 17 בעולם, הורסיו דה לה פנה (43) ובנגוצ'יאה (47) ייצגו את ארגנטינה. בשורותיה ניכרת התקדמות יוצאת מהכלל מאז ימי הזוהר של וילאס וקלרק.

שני הקרבות הנותרים במילחמה להישאר או לרדת יהיו: איטליה, שזכתה בגביע דייויס ב־1976, בבית מול דרום־קוריאה ובריטניה, שגברה עלינו בגמר האירופי לפני שנתיים, בבית נגד יוגוסלביה.

■■■

פחות מחודש ימים אחרי שהכניע את לנדל בגמר ווימבלדון, יוביל פאט קאש את אוסטרליה בבריסביין, מול מכסיקו. המנצחת בקרב זה, ויש להניח שתהיה זו אוסטרליה, תארח את הזוכה בקרב הודו – ישראל.

עד זכייתו בכתר ווימבלדון, שקידמה אותו למקום ה־7 בעולם, קנה קאש את פירסומו בעיקר בהצלחות שלו בגביע דייויס. בדצמבר האחרון, כמעט לבדו, „הכניס את הגביע לכיס הקנגרו", ב־2:3 על שבדיה, מחזיקת הגביע עד אז. קאש השיג שלוש נקודות. הוא הכה ביחידים את סטפן אדברג ואת מיכאל פרנפורס. בזוגות, יחד עם פיצג'רלד, הכניעו האוסטרלים את אדברג ויאריד. מיבצע דומה מאוד לזכייה הקודמת של אוסטרליה בדייויס, ב־1983, כשקאש השיג שתי נקודות ב־2:3 על השבדים.

קאש, יחד עם פיטר דוהאן, ואלי מאסור וברד דרואיט מרכיבים את הסגל האוסטרלי של ניל פרייזר, הקפטן שזכה בכתר ווימבלדון ארבע שנים לפני שקאש נולד. דוהאן, מנצחו של בקר, ישחק יחד עם קאש ביחידים.

מכסיקו, בראשות ליאונרדו לאבייה, היא חסרת נסיון, יחסית ליריבתה. כל שחקניה מדורגים כמאיה השניה בעולם. עם זאת כדאי לזכור שלאבייה הכה את קאש אשתקד, באליפות ארה"ב.

שבדיה, עם וילאנדר, אדברג, קרלסון ויאריד, מזומרת לנצח את צרפת בריביירה. צרפת נחלשה עקב פרישתו של כוכבה, יאניק נואה. הבחור הזה השב, שבכושרו הלקוי אינו ראוי לשחק בנבחרת. מסקנה יפה, אמיצה, אחרי שנוצח בסיבוב השני בווימבלדון ע"י בן ארצו פורז'ה. ההפסד עלה לנואה בנלישה מהמקום ה־6 בעולם, ל־11.

גם בלי נואה, יש לצרפת כלים טובים לדייויס: לקונט, פורז'ה, טולאן וכנאבילס. „עומק" טוב של הצרפתים, שנוצחו בביתם כגמר ב־1982 ע"י ארה"ב.

אך זה לא יספיק מול שבדיה, שהפכה למעצמה מספר 1 בטניס העולמי מאז ימי הזוהר של ביורן בורג. בארבע השנים האחרונות מופיע שמה בקביעות בתחרות הגמר של גביע דייויס: פעמיים נוצחה, כאמור, ע"י אוסטרליה, בחוץ. פעמיים ניצחה – בגטבורג את ארה"ב ובמינכן את מערב־גרמניה.

שבדיה מציבה את המערך הטוב ביותר בגביע דייויס, עם מס' 2 בעולם – וילאנדר, 3 – אדברג, 11 – קרלסון ו־18 – יאריד.

בקאראקס בירת ונצואלה יתמודדו פאראגוואי מול ספרד, והסיכויים לספרד. פאראגוואי, בעזרת מעילה של אוהדיה, היכתה בבירה אסונסיון את ארה"ב, בשלב הראשון. אך העידוד של הצופים והתאנות לשופטים, עלה לפאראגוואי בעונש חסר תקדים בטניס: אובדן הביתיות.

הספרדים, עם האחים אמיליו ותאכיר סאנצ'ס, סרג'ו קאזאל ופרננדו לונה, מועמדים להכניע את פאראגוואי. טניסאי פאראגוואי, ויקטור פאצ'ה הוותיק, פרנציסקו גונזאלס והצעיר הוגו צ'אפאקו, נכנעו לגליקשטיין ולמנסדורף לפני כחודשיים, בדרום־אמריקה.

סוף־שבוע חם צפוי בגביע דייוויס.

פסק זמן / רפאל נאה

ד"ר בוב

אחרי שמונה שנים, חוזר אלינו בוב גריפין, מי שהיה הרכז המצטיין של מכבי ר"ג ומכבי ת"א – הפעם כמרצה לספרות אנגלית ● בעונה הקרובה הוא „יחזק" את אוניברסיטת תל־אביב, ואם תימצא לו עבודה גם לאחר מכן, יקים כאן את ביתו ● מה„גילגול" הקודם שלו בישראל נותרו לו הרבה זכרונות: הנצחון על סינודינה במדי מכבי ר"ג, מטר המטבעות שספגו הוא וחבריו במשחק־הגומלין באיטליה, הנצחון הגדול על צסק"א במדי מכבי ת"א ● לצד עבודתו האקדמית, לא יתנגד לשמש גם כעוזר־מאמן. פתוח להצעות

באולמות הכדורסל בישראל הכרנו אותו כרכז משחק פיקח, אימפולסיבי משהו, שחקן עם ראש. שלשום, במערכת, הוא ישב מולנו כדוקטור בוב גריפין, מרצה מהמניין לספרות אנגלית מהמאה ה־18, בשנת הלימודים הקרובה באוניברסיטת ת"א.

שנים עברו מאז הופעותיו במכבי ר"ג ואחר־כך במכבי ת"א. אנחנו לפחות זוכרים אותו לטובה, מהרבה הרבה משחקים.

רוב הכדורסלנים האמריקנים שהגיעו לישראל במעמד של עולים חדשים, חזרו לארה"ב ביום שסיימו את פעילותם. כמעט כולם דיברו על ציונות ואהבת מולדת ורצון להשתקע, אך רק בודדים כמו טל ברודי, אריק מנקין, סטיב שלכטר וסטיב קפלן בנו כאן את ביתם.

גריפין אינו מהדברנים הגדולים. בחור שקט, אולי אף נחבא אל הכלים, צנוע משהו. לאחר שסיים את פעילותו הכדורסלנית בארץ, שהה שמונה שנים בארה"ב וחזר באחרונה לארץ, בתקווה להישאר כאן עם משפחתו. הראשון מבין הכדורסלנים מארה"ב שעשה מסלול כזה. מזג־האויר, האווירה, הסביבה – כל אלה החזירו אותו לכאן ולדירתו הקודמת בגבעתיים.

הישארותם של הגריפינים (אשתו אריאלה, בתו רבקה בת ה־9.5, שנולדה בארץ, ובנו אורן „תוצרת ארה"ב", 3.5) בארץ מותנית במקום העבודה. ההסכם שלו עם אוניברסיטת ת"א הוא לשנה. אם יוארך – ישאר. כבר עכשיו הוא מתעניין באפשרויות להמשך. ביקש לשוב לארץ כבר ב־1985, אך לא מצא עבודה באוניברסיטאות אליהן פנה. בלית ברירה נשאר שנתיים נוספות בארה"ב.

הלימודים באוניברסיטת יל, עבודתו בהמשך כמרצה באוניברסיטה במיין והשתרשותו בעולם האקדמי שינו את חייו. ובכל זאת, פעם כדורסלן – תמיד כדורסלן, וגריפין מנסה לחזור לתמונה בארץ כעוזר־מאמן.

הגיע לישראל בראשונה ב־1972. תחילה לא שמו לב אליו. שיחק במכבי פ"ת בליגה הארצית. אחרי שקלע במשחק ליגה נגד הפועל חולון 57 נקודות, דרך כוכבו. הצטרף למכבי ר"ג, שיחק בשורותיה שלוש שנים ואחר־כך הגיע למרום הפיסגה, למכבי ת"א, בשורותיה מיחל כל כדורסלן לשחק. במדי האלופה שיחק במשך שלוש עונות.

זכרונות מאותה תקופה?

„זו היתה תקופה יפה. קשה לשכוח את הנצחון על צסק"א בוירטון. זה היה מעבר לכדורסל, שילוב של ספורט בפוליטיקה, וההמשך המצויין באותה עונה עד לזכייה בכתר האירופי בבלגראד. קשה לשכוח את אולסי פרי, ג'ים בוטרייט, לו סילבר, טל ברודי, אריק מנקין, מיקי ברקוביץ ומוטי ארואסטי. היפגנו אז כדורסל מצויין. היינו קבוצה יחידה ביבשת עם התקפות מתפרצות מושלמות כל־כך".

ומהמכבי ר"ג?

„המשחק הגדול שלנו בעונת 1974/75 ביד־אליהו נגד סינודינה בולוניה. מכבי ר"ג כללה אז את לארי גורדון, דון קורנבליט, לארי צ'יטהאם, מאיר קמינסקי, נוני מוס, משה זילברמן. יחסית היינו קבוצה נמוכה. לאיטלקים היה יתרון ברור עלינו בגובה. היינו 'אנדר־דוג', כולם דיברו רק על מכבי ת"א, ובכל זאת ניצחנו – ועוד איך (94:114). חבל, היתה לנו הזדמנות לנצח בפער גדול יותר. גורדון קלע באותו משחק 31 נקודות, צ'יטהאם 30 ואני 29".

(ב„ידיעות אחרונות" נכתב על אותו משחק: „הערב הגדול של גריפין וצ'יטהאם. בוב ולארי כיכבו אמש בהצגה נפלאה של מכבי ר"ג מול סינודינה, והעניקו לקבוצתם נצחון בהפרש מפתיע של 20 נקודות. לחובבי הכדורסל שנכחו ביד־אליהו היה זה ערב מלהיב, שלא יישכח").

אבל במשחק־הגומלין כשלתם?

„ואז הגומלין, וההתפרעויות מסביב והאיומים וזריקת המטבעות. הפסדנו בהפרש של 26 נקודות (88:62) והוצאנו מהמשך המשחקים. אני עוד זוכר איך שהמטבעות שהשליכו הצופים „קלעו" הישר במצחו של היו"ר דאז, נח קליגר, שנפצע. כעבור שנתיים חזרתי לאותו אולם ומיד נזכרתי באותו משחק אומלל ובכל האירועים שמסביב".

בינתיים הידרדרה מכבי ר"ג לתחתית וסובלת מקשיים תקציביים.

„מה זה בינתיים? בכל אותה תקופה ששיחקתי במכבי ר"ג היא סבלה מבעיות כספיות חמורות. זה לא חדש מבחינתי. חבל, לקבוצה הזו היה תמיד פוטנציאל, אבל ללא הכנסה רצינית היא התקשתה כל השנים להתקיים".

וגעגועים?

„חסר לי הכדורסל ברמה גבוהה, זה שהפגינה מכבי ת"א, לו הייתי שותף. אבל כדי להפגינו, אתה זקוק להרבה עצבים, אתה עובר הרבה מתח, הציפיות ממך גדול. הבנתי כי ברגע שאעבור לעולם האקדמי חיי ישתנו, וכך אכן קרה. קיבלתי החלטה – וזהו".

עם מי אהבת לשחק במכבי ת"א?

„שאלה קשה מאוד. עלי כרכז הוטל להפעיל את כל הצוות, למסור לכולם, למצוא פרצות בהגנה ולשלוח את השחקנים להתקפות מתפרצות. הייתי חייב במסגרת תפקידי לאהוב את כולם".

איך היה המעבר לאקדמיה?

„כמובן שהעולם הזה שונה מהעולם הספורטיבי. מעבודה גופנית קשה עברתי לרוח, לעבודה מוחית, באוניברסיטה, בבית, בספריה. ללא הכותרות המפוצצות, אבל בהחלט עם פירסום בתוך המשפחה האקדמית".

שמענו שאתה רוצה לשמש כאן גם כעוזר־מאמן, האומנם?

„קיבלתי גם הצעה לחזור לשחק, אבל בגיל 37 אני מסוגל לכל היותר לשוב לשחק לצורך התחביב, בקבוצה באוניברסיטת ת"א. האהבה והעניין בכדורסל נשארו ולכן אני רוצה לתרום. אני מתאים, לדעתי, כעוזר. בינתיים יש לי קשר עם שני מועדונים. באחד הוצע לי תפקיד העוזר, בשני – לארגן את פעילות הנוער".

בוב אוהב, כמובן, את הכדורסל האמריקני. כששאלנו אותו על קבוצתו האהודה, לא היסס: „איזו שאלה? מילדות אהדתי את הבוסטון סלטיקס. השחקן שלמדתי ממנו הרבה היה בוב קוזי".

והכדורסלן האהוד עליך?

„לא רציתי לנקוב בשמו של לארי בירד, המוזכר בפי כולם. מובן שאני אוהב אותו. אבל קיימים גם שחקנים נוספים כמו איזייה תומאס, דניס ג'ונסון ורוברט פאריש. אלה הם מסוג השחקנים שנותנים על המישטח המון".

בארה"ב, הוא אלמוני. כאן, בישראל, אנשים ניגשים, שואלים: „זה אתה ששיחקת כדורסל במכבי?"

דוקטור גריפין, כדורסלן (מיל.), מרצה, אולי גם עוזר־מאמן בעונה הקרובה.

הטוטו שלך

ונחוג סיטי – ווסטגייט. משחק בין בעלת ההתקפה הפוריה ביותר בליגה השניה של ויקטוריה ווסטגייט, לבין המארחת, הידועה במשחק ההגנה הטוב שלה. האורחים פייבוריטים, אך גם לגורם הביתיות תהיה השפעה. משולש.

גילונג צפון – דובטון. גילונג צפון תזכה בנצחון ביתי קל על דובטון מהתחתית. היא פשוט טובה יותר – 1.

פרהאראן סיטי – מורולבארק. זהו המשחק המרכזי של המחזור ה־17 בליגה השניה של ויקטוריה. מובילת הטבלה מורולבארק יוצאת למשחק־חוץ קשה בפרהאראן סיטי, הנושקת לחבורת הצמרת. משחק קשה מאוד לניחוש, אך ההרגשה שלנו אומרת כי מורולבארק תיזכה בנצחון חוץ. 2.

רינגווד יונייטד – אלתהאם. מיפגש בין שתי קבוצות תחתית הממוקמות זו ליד זו עם מספר נקודות זהה. שתי הקבוצות סיימו את משחקן בתיקו בשבוע שעבר. לא כדאי לקחת סיכונים מיותרים. משולש.

וויברלי – אלטונה סיטי. וויברלי מוכרחה להשיג נצחון בביתה כדי לא להסתבך בתחתית. נראה לנו כי לא יהיה לה בעיות מיוחדת להשיג את מטרתה, אבל גם תיקו יספק אותה. 1, X.

אזורי (מ.א.) – סטירלינג. המשחק המרכזי של הליגה המערב־אוסטרלית. המובילה המצויינת סטירלינג יוצאת למשחק־חוץ קשה מול אזורי מהמקום השלישי (ומשחק חסר). שתי קבוצות בעלות סיגנון התקפי מובהק. משולש.

פרימנטל – קינגסווי. על הנייר קינגסווי טובה יותר, אך בליגות האוסטרליות לנייר אין שום משמעות. המארחת תנסה, אחרי שני הפסדים רצופים לזכות בנצחון. קינגסווי תשאף לנצח ולהמשיך לרוץ בצמרת. נראה לנו כי לא יהיה כאן תיקו. 1, 2.

גוסלנס – באלגה. גוסלנס טובה יותר ולא יהיו לה בעיות לנצח את באלגה השקועה עמוק עמוק בתחתית, אך כדי למנוע נפילה דווקא כאן, כדאי לרפד גם בתיקו. 1, X.

אוסבורן פארק – אתונה. האורחת הבקיעה את כמות השערים הרבה ביותר בליגה המערב־אוסטרלית (43). היא יוצאת לשחק אצל האחרונה בטבלה. אם תיפול הפתעה, אפשר לקרוע את הטופס. 2.

אזורי (ד.א.) – קרואטיה. משחק מהליגה של דרום־אוסטרליה. קרואטיה, מקבוצות הצמרת בליגה זו, בכושר מצויין, והביסה בשבת החולפת 0:3 את פולניה. אזורי נחלשה באחרונה, אבל לא תרים ידיים בנקל. X, 2.

ליון גריינג' – הלאס. הלאס, בעלת ההתקפה הפוריה ביותר בליגה הדרום־אוסטרלית, רצה חזק בצמרת והיא במרחק שתי נקודות מהמובילה. ליון גרינג' לא תצליח לבלום את דהירתה. 2.

פרה הילס – קמבלטאון. שתי קבוצות מרכז טבלה בלתי יציבות. קמבלטאון טובה יותר, אבל פרה הילס ביתית. 1, X, 2.

פולניה – וודביל. שתי הקבוצות נוצחו במחזור הקודם. וודביל קרובה יותר לצמרת ומטבע הדברים היא הפייבוריטית. X, 2.

סורנס – קאמברלאנד. מיפגש תחתית מובהק. לקאמברלאנד יתרון של שתי נקודות על יריבתה, אך גם זה לא עושה אותה לטובה יותר. לא כדאי לקחת סיכונים דווקא כאן. משולש.

(א. הריורד)

משחק	לקמצנים 16 טור	למזליטיקים 128 טור	למכורים 432 טור
1	x, 2	2	2
2	1	1	1
3	2	2	2
4	1, x	1, 2	1, x, 2
5	1	1, x	1, x
6	2	x, 2	1, x, 2
7	2	2	1, 2
8	1, x	1, x	1, x
9	2	2	2
10	x, 2	x, 2	x, 2
11	2	2	2
12	2	1, 2	1, x, 2
13	2	x, 2	x, 2
14	2	2	2

אנו מציעים

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים X 48 טורים

משחק	5 משולשים ו־4 כפולים	טופס 1	טופס 2	טופס 3	טופס 4	טופס 5	טופס 6	טופס 7	טופס 8	טופס 9
1	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2	1, x, 2
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
4	1, x, 2	1	x	2	1	x	2	1	x	2
5	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
6	1, x, 2	1	x	2	1	x	2	1	x	2
7	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
8	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x	1, x
9	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
10	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2
11	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
12	1, x, 2	1	x	2	2	1	x	x	2	1
13	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2	x, 2
14	1, x, 2	1	1	1	x	x	x	2	2	2

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונות (בלבד) יש לשלוח לשעשועון „ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 1431 ת"א, 61091

אֶחָד שֶׁהֵם שְׁנַיִם – שְׁנַיִם שֶׁהֵם אֶחָד

1. בִּשְׁנַיִם – הוּא נָקֶה, הִבְרִיק... לְבַד – אֲנִי נָקִי מַסְפִּיק!
2. לְבַד – רַק לִישֹׁן אַתָּה הוֹלֵךְ בִּלְעָדַי; בִּשְׁנַיִם – הוּא טִלְפֵּן אֵלַי.
3. לְבַד – הוּא סְתָם נָשָׂא עַל מַיִם... אֲבָל שׁוֹרֵק כְּשֶׁהוּא בִּשְׁנַיִם.
4. בִּשְׁנַיִם – בִּכְנָפַיִם לְנַגֵּן אָהַב; לְבַד אֵינֶנִּי כֹּה רָחָב.

מִי אֲנִי בְּאֶחָד וּמִי אֲנִי בִּשְׁנַיִם? בְּהַצְלָחָה!

בין הפותרים יוגרל משחק חינוכי.

כַּדּוּר טֶנִיס בְּמָבוֹךְ

אֵיזוֹ דֶּרֶךְ עַל הַכַּדּוּר לַעֲבֹר, כְּדֵי שֶׁיִּקְרֶה מַה שֶּׁרוֹאִים בַּתְּמוּנָה?

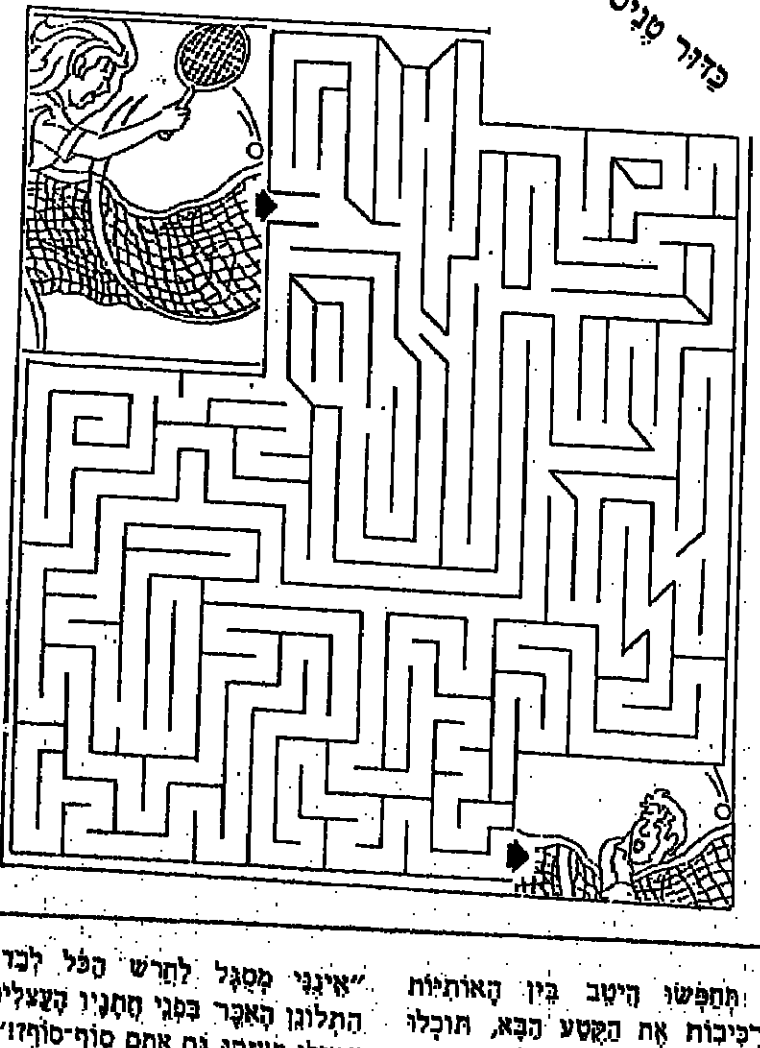

רִבּוּעַ־קֶסֶם חֶשְׁבּוֹנִי

מֵאָז וּמִתָּמִיד צִיְּרוּ רִבּוּעֵי־קֶסֶם חֶשְׁבּוֹנִיִּים עַל קְמִיעוֹת, שֶׁנּוֹעֲדוּ לְהַבְטִיחַ מַזָּל־טוֹב. גַּם לָנוּ יֵשׁ רִבּוּעַ־קֶסֶם; נַסּוּ כֹּחֲכֶם. תּוּכְלוּ לְהַשְׁלִים וְלִכְתֹּב בַּמִּשְׁבְּצוֹת הָרֵיקוֹת אֶת הַמִּסְפָּרִים הַחֲסֵרִים בְּסִדְרָה 9 – 1, כָּךְ שֶׁסְּכוּם הַמִּסְפָּרִים בְּכָל שׁוּרָה מִיָּמִין לִשְׂמֹאל וּמִלְמַעְלָה לְמַטָּה יִהְיֶה תָּמִיד 215

בְּהַצְלָחָה!

	9	
3		7
	1	

בין הפותרים יוגרלו מחבטים וכדור.

חַיּוֹת, חַיּוֹת!

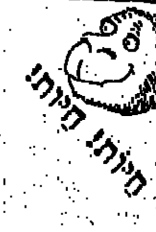

אִם תְּחַפְּשׂוּ הֵיטֵב בֵּין הָאוֹתִיּוֹת הַמַּרְכִּיבוֹת אֶת הַקֶּטַע הַבָּא, תּוּכְלוּ לִמְצֹא לְפָחוֹת 10 שְׁמוֹת שֶׁל חַיּוֹת־בַּיִת וּמַזִּיקִים לְמִינֵיהֶם. בְּהַצְלָחָה!

״אֵינֶנִּי מְסֻגָּל לַחֲרֹשׁ הַכֹּל לְבַדִּי״ הִתְלוֹנֵן הָאִכָּר בִּפְנֵי חֲתָנָיו הָעֲצֵלִים. ״אוּלַי תַּעַזְרוּ גַּם אַתֶּם סוֹף־סוֹף?״

בין הפותרים יוגרל כדורסל.

בעקבות העקבות
מאת גדי טאוב

פרשת הפריצה לבלא

מהדורת החדשות של חצות הלילה נסתיימה, והמפקח קידר עם עוזרו, סמל המשטרה ברזילי, עצרו את ניידת המשטרה שלהם ליד השער החשמלי הגדול של הכלא, בצדו המערבי.

כעשרה מטרים מעל פני הקרקע, בערך במחצית הגובה של חומת הבטון, הציץ קצין משטרה צעיר מתוך חלון שנופץ בצרור יריות. הוא פתח את השער רק אחרי שזיהה את המפקח.

במרכז החצר נראו סימני גלגלים, שרידיה של עצירה פתאומית, ולצידם שברי זכוכית, כתמי דם וכמה תרמילים של כדורים בעלי גודל בינוני. מגדלי השמירה שניצבו בפינות החומה המזרחית, ספגו קליעים רבים שהותירו את חלונותיהם מנופצים ואת השומרים ששהו בהם ובעמדת השוער במצב אנוש. בלש משטרתי חייכן ומקריח לבוש בגדים אזרחיים, ליווה את המפקח ועוזרו לאגף הסגור, שם נמצא אחד הסוהרים קשור בתא שחלונותיו פונים מערבה. דלת התא היתה פתוחה ושני האסירים שהיו כלואים בו נעלמו.

„סוכריה"? אמר המפקח והושיט לבלש שקית סוכריות מנטה.

„תודה", אמר הבלש, „בינתיים עוד אין לנו שיחזור מדוייק של האירועים אבל בקווים כלליים נראה הענין ברור".

"כן?" שאל קידר בפליאה.

„זה לא מסובך במיוחד", חייך הבלש, „להערכתי הם הגיעו לכאן בערך באחת־עשרה ורבע, ארבעה אנשים לפחות, לפי סימני הדם. עוד מעט נדבר על כך. הם השתמשו כנראה במכונית של שירות בתי הסוהר ולכן נתנו להם להיכנס. כשהגיעו למרכז החצר נעצרו בפתאומיות, פתחו את הדלתות וירו לעבר השומרים במגדלים. לפי מיקומם של סימני הדם בחצר, ברור שלפחות שני אנשים נפצעו במהלך הקרב. האחרים רצו אל האגף הסגור, תפסו את הסוהר וקשרו אותו, פתחו את התא בעזרת צרור המפתחות שלו ונמלטו בריצה עם האסירים המשוחררים. מכיוון שלא מצאנו סימני דם בדרך לאגף הסגור, ברור שאיש מן הפצועים לא הגיע לשם, וזה אומר שלפחות שניים נשארו ברכב. מי שהלך לשם, לא הלך לבדו, ולכן אני מעריך שהיו לפחות ארבעה אנשים".

קידר הניח יד ידידותית על כתפו של הבלש ולחש באזנו: „אני חושב שיש לך טעות בסיסית. יש דברים שלא לקחת בחשבון".

מדוע סבור המפקח ששחזורו של הבלש לקוי?

החידה ופתרונה ישודרו בקול־ישראל, רשת ב', ביום ששי, ה' באב תשמ"ז (31.7.87), במסגרת התכנית „בראש צעיר" המוגשת החל משעה 8.00 בבוקר.

שני אווזים שובבים
מאת שלמה טנאי

עוזרים לאחרים

שני אווזים צחורים מכרמיאל,
שמה רותה (היפה), שמו – גבריאל.
טיילו להם בהנאה ברחוב.
והאויר – צח, תענוג לשאף!

הגיעו אל מעבר־החציה.
המתין שם איש ישיש לישועה:
"איני יכול לעבר בכביש לבד...
מי יעביר אותי בכביש מצד אל צד?!"

שמעו דבריו האווזים השנים.
הושיטו לישיש את הכנפים.
כנף – מימין, וגם משמאל כנף,
משמר של אווזים משני צדדיו!

שני אווזים צחורים מכרמיאל
זכו לדברי שבח והלל.
טיילו להם בגאוה ברחוב.
לעזר, לעזר לאחרים מה טוב!

פצוחים
מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 44

חידה זו לקוחה מספרו של המילטון, שנזכר כבר במדורנו.

נוסע מגיע לפרשת דרכים המובילה לשני מקומות. בפרשת הדרכים מצויים שני אנשים שאחד מהם משקר תמיד והשני דובר אך אמת. לנוסע מותר לשאול שאלה אחת בלבד, כדי לדעת איך יגיע לבית אמו.

מה ישאל ואת מי?

*

פתרון חידה מספר 41

נכנה את שני ידידי השחקנים מר לבן ומר שחור, בהתאם לצבע הכלים של כל אחד מהם. מר לבן שיחק ראשון. בתי העתיקה את מהלכו כמהלכה הראשון נגד מר שחור בלוח השני. כאשר מר שחור השיב במהלך משלו, העתיקה בתי את מהלכו זה כתשובה למר לבן בלוח הראשון. וכך הלאה. באופן זה הפכו שני המשחקים למשחק אחד בין שני המומחים, כאשר בתי מתווכת ביניהם. לכן היא היתה בטוחה שתנצח במשחק אחד ותפסיד באחר או שתסיים את שני המשחקים בתיקו.

★ ★ ★

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת:
שעשועון „ידיעות אחרונות לילדים",
ת.ד. 1431 תל־אביב, 61091.
בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

לקקנית
מאת רחל גבעון

אתם יודעים למה ענת בכתה, אמא ואבא כעסו, וסבתא וסבא נעלבו? שמעו ואספר לכם:

ענת היא ילדה קטנה ובדרך כלל טובה מאד, ואף לפעמים לפעמים מרגיזה. היא גם לקקנית גדולה, אוהבת ממתקים ולא כל כך אוהבת לאכל אכל רגיל.

סבתא וסבא הזמינו את כל המשפחה לארוחת־שבת. סבא הלך לחנות, קנה ירקות, פרות וכל מיני מעדנים ועזר לסבתא לבשל ארוחה טעימה. סבתא בשלה מרק טעים וקציצות, הכינה סלט וקנוח, אחר כך ערכה על השלחן כלים יפים. ליד הצלחת של ענת הניחה סבתא הפתעה ואפלו קשטה את הצלחת בפרח. במרכז השלחן העמידה פמוטים עם נרות שבת. סבתא גם הכינה ממתק טעים לקנוח, והבטיחה להגיש אותו בסוף הארוחה. אבל ענת לא רצתה לחכות, וסרבה לאכל את האכל, רצתה רק קנוח! אמא ואבא הסבירו שקדם צריך לאכל ורק אחר כך אפשר להתכבד בממתק – ובכלל הממתקים מזיקים לשנים ומשמינים, אבל ענת התעקשה: רק ממתקים!

אמא ואבא כעסו, ענת פרצה בבכי, וסבתא וסבא נעלבו: הם טרחו והכינו סעודה כדי שכלם יאכלו וישמחו, ומה יצא? כלם נעלבו וכעסו. אמא אמרה לענת לעזב את השלחן וללכת לחדר השני עד שתרגע, ואבא אמר שבפעם הבאה ענת תשאר בבית.

ענת ישבה לה בחדר לבד ובכתה. פתאם שמעה ציוץ וראתה צפור קטנה עומדת על אדן החלון.

"למה את בוכה?" שאלה הצפור, וענת ספרה לה.

"לא התנהגת יפה," אמרה הצפור, "ובכלל לא כדאי לאכל הרבה ממתקים. תכאבנה לך השנים ותצמח לך בטן גדולה!"

התפלאה ענת: צפור קטנה כזאת וכבר יודעת בדיוק מה שההורים אומרים.

"אבל אני אוהבת ממתקים," אמרה ענת.

"כלם אוהבים," אמרה הצפור, "אבל צריך לדעת להתאפק. ולמה העלבת את סבא וסבתא?" ואז הצפור הציעה שענת תבקש סליחה ותאכל כל מה שבצלחת. ענת הסכימה. היא ישבה ליד השלחן, אכלה ה־כל, ולבסוף, לפני שהלכה הביתה, קבלה גם ממתק טעים מאד.

ומה היה הסוף? כלם שכחו מה שקרה, אפלו ענת!

דפים מהיומן של גלי
הביאה לדפוס, מיכל י. גורן

חברה בריאה

"ילדים," אמרה המורה בשעור־חברה האחרון, "אני מרגישה שהכתה עדין לא מגבשת. יש ילדים שלא הצליחו להשתלב במסגרת הכתה. ילדים מסימים אינם מוכנים לשתף במשחקים ילדים אחרים וגם לא לקבל את דעותיהם. ובאפן כללי, ההרגשה לא נוחה. עלינו לנסות ולשפר את הנושא החברתי בכתה. מה דעתכם? חשבו על כך."

כשהתחלתי לחשב, ראיתי שהמורה ממש צודקת. השאלה היא מה עושים? החלטתי לגשת לדנה, החברה שלי מהכתה, ולהציע לה שבתור התחלה נערך מסבת כתה.

דנה התלהבה מהרעיון. "אני מוכנה שנעשה את המסבה אצלי בבית. ההורים שלי בטח יסכימו," אמרה דנה. ובאמת המסבה היתה די מצלחת, עם משחקי חברה וריקודים, וזללנו ממתקים וגם עוגה נהדרת שאמא של דנה הכינה.

"אולי זאת התחלה?" חשבתי לעצמי, ברור שצריך לחשב על הנושא החברתי של הכתה בצורות שונות. עכשו אני נזכרת ששמעתי את אבא אומר פעם כמה חשוב שתהיה לנו חברה בריאה במדינה. אז אולי בכתה יכולה להיות לנו חברה טובה, בריאה ומגבשת? כי אם תהיה לנו חברה טובה עכשו בכתה, אז גם בעתיד תהיה לנו חברה טובה ובריאה, וזה טוב למדינה.

אני חושבת שזה רעיון מאד רציני ושצריך להתיחס אליו.

להתראות בדף הבא,
גלי

מעט הילדים

אני אוהב ת'קיץ

בקיץ אני אוהב
סתם להסתובב,
וגם לאכל אבטיח גדול.
אני אוהב לשחק בחול
ולבנות הכל.
אני אוהב ללכת לים
שיהיה לי חם,
כי בים משתזפים גם גדולים
וגם קטנים, ואוכלים שזיפים.
אני אוהב גם ללכת לברכה:
אם אני הולך, יש לי שמחה.

אלי חסון, בן 7½, רמת־גן

*

חיוכים

חיוכים זה דבר נפלא.
חיוך זה לא מלה.
לא מלה קשה,
ולא מלה קלה.
חיוכים הם דברים יפים
שעולים על הפנים,
ועוד חיוכים.
חיוכים הם אות לשמחה
או להרגשה טובה.
חיוך לפעמים בא בלי הרגשה,
ותאמינו לי, זה דבר נפלא!
לא בושה ולא טעות.
ועצה קטנה אתי: חיכו, חיכו,
כי החיוך טוב לבריאות!!

מרב שטרנליב, בת 11½, בת־ים

משנים מעולם אחר
מאת יבשם עוזר

פרסום בחלל

עדן חדש עומד להפתח בקרוב בחלל החיצון: עדן הפרסום המסחרי. שמועות עקשניות הנפוצות בימים אלה בסוכנות החלל האמריקנית, מספרות כי עם החזרת מעבורות החלל האמריקניות לשרות, מתכוננת חברת המשקאות "קוקה־קולה" לשגר לחלל את לוין הפרסמת הראשון בתולדות האנושות.

על־פי השמועות הללו, בונה אחת החברות האמריקניות הגדולות, בימים אלה ממש ובסודיות מחלטת, לוין בצורת בקבוק "קוקה־קולה" ענק. הלוין ישגר לחלל באמצעות אחת המעבורות האמריקניות, לאחר שתסתיים חקירת אסון ה"צ'לנג'ר".

עוד סבה לצפות לסיום תקופת הקפאון בתכניות החלל האמריקניות.

ספרים שכדאי לקרוא
מאת בינה אופק

אוצר המעשיות הקלסיות לקט ותרגם: שלמה אבס, הוצאת עגור.

הנזל וגרטל, שלגיה, החתול במגפים ועוד שמונה־עשרה אגדות, רבן מתוך ספורי האחים גרים, בתרגום חדש.

הספר מהדר ביותר, והציורים הם עתיקים ויפהפיים. אבל לדעתי, חסרה אוירה. השפה יותר מדי ישירה לספורי אגדות. הקסם שבאגדה הוא לא רק ספור המעשה, כי אם ה"משהו" האופף אותה ומבדיל בינה לבין ספור עלילה סתם.

סודו הגדול של תרגום מעולה, הוא באפשרות לפתח את הספר ולספר מלה במלה מתוכו, לילדים. הספר הזה אינו עומד במבחן זה, וחבל. אבל בכל זאת – ספר חשוב, ומבחינה חיצונית – יפה עד מאד.

אוצר המעשיות הקלסיות

החברה הכי טובה מאת בברלי קלירי, איורים: לואיס דרלינג, מאנגלית: נירה צפריר, הוצאת מסדה.

בברלי קלירי היא סופרת המבינה עד מאד ללבן של בנות, וספריה אהובים מאד. בעקר בארצות הברית. כל נושא המעסיק בנות, כל בעיה המטרידה אותן – על הכל כותבת בברלי קלירי, ומשתפת את הקוראים בפתרון האפשרי.

התרגום קולח וקריא, והאיורים בסדר.

מפצח האגוזים הישן
מאת אירית שושני

בשכונתנו עמד צריף נטוש. חלונותיו היו שבורים ודלתו פרוצה. סביבו צמחו עשבים שוטים, ששמשו מחסה לחרקים למיניהם. המראה היה עלוב, אך איש לא טרח לסלק את המפגע במשך שנים רבות.

פעם אחת, בעת משחק מחבואים, כאשר הסתתרנו, חברי ואני, בתוך הצריף, קרא לפתע אמנון: "יש לי רעיון! בואו ונקים פה מועדון לילדי השכונה!" ההצעה קסמה לכלנו, ובמהרה היינו עסוקים בשפוץ ובנקיון של המועדון וסביבתו: סידנו, צבענו ונכשנו עשבים ודרדרים.

אבא של יעל, שהוא נגר, התקין חלונות חדשים ושפץ את הדלת.

הצריף הנקי והמחדש הסב לכלנו נחת וספוק, וכל ילד התנדב לתרם למועדון משהו משלו, אבל שולמית הציעה שנקנה הכל חדש: ספרים, משחקים, מכשירי כתיבה ובלוקים לציור. הבנות התלהבו מן הרעיון, ואנו, הבנים, לא התנגדנו: קניה של משחק או ספר אינה כרוכה בהוצאה משמעותית. אבל אני ידעתי שלא אוכל לבקש כסף מהורי, כי בדיוק בימים אלה נסגר המפעל שבו עבד אבא במשך שנים, והתקציב בביתנו היה פתאם מחשב כל־כך... החלטתי להתגבר על הבעיה בכוחות עצמי.

בדרכי הביתה נזכרתי לפתע במשחק השחמט החדש שקבלתי מחברי דוד. לפני שבועות מספר עבר דוד לעיר אחרת וקנה לי את המשחק למזכרת. החשתי את צעדי, וכשהגעתי הביתה, הוצאתי את המשחק מן הארון. בתוך הקפסה היה מנח עדין הפתק שכתב:

"לבעז היקר! שמר את מתנתי למזכרת נצח! חברך דוד."

קראתי את ההקדשה ולא יכלתי לותר על השי. חבבתי מאד את דוד, ולא רציתי להפרד ממתנתו. נכנסתי למטבח והתחלתי לפתח מגרות זו אחר זו. והנה, במגרה התחתונה, בין כפות הכסף וגביעי הנחשת, היה מנח מפצח אגוזים ישן. פצוח השקדים והאגוזים הוא שעשוע מהנה, ואני אהבתי לפצח אותם במפצח המיחד הזה.

"אתרם את המפצח!" אמרתי בלבי. "אמנם אינו חדש, אך זהו כלי נחמד. בטח נצטרך אותו במועדון."

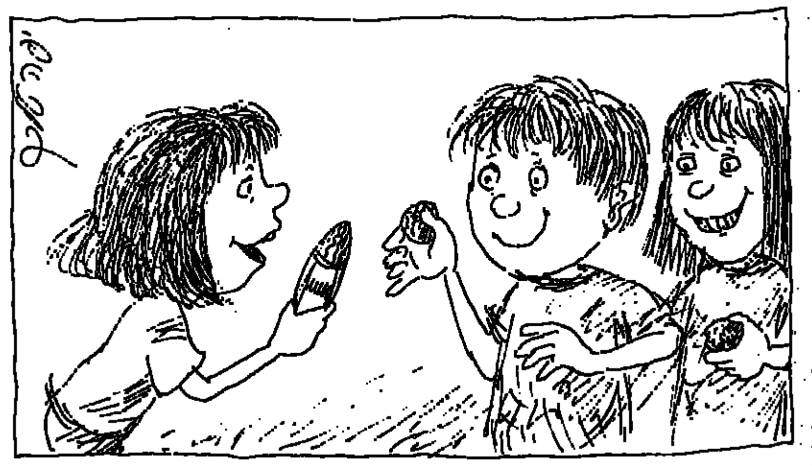

תחבתי את המפצח לשקית ניר, ולמחרת הלכתי אל המועדון. ארגז גדול, שהיה מיעד לאסוף הספרים והצעצועים, עמד במרכז הצריף. הוא היה מלא עד שפתו, והשקית הקטנה שבידי לא נראתה כנראה מרשימה, כי כל העינים היו נשואות אל תמי, שנכנסה אתי ובידיה קפסה ענקית. מה אמר – מפצח האגוזים שלי לא זכה לתשומת לב באותו היום וגם לא בימים שאחר כך. מביש היה מנח לו בתחתית הארגז.

יום אחד החליט גדי לחגג את יום הלדתו במועדון השכונתי. אמו הביאה סל מלא כבוד וחלקה לכלנו עוגיות, שוקולדים, חטיפים וגם אגוזים. יואב נסה לנפץ אגוז בעקב נעלו, אך האגוז החליק והתגלגל לפנת החדר. "שכחתי את מפצח האגוזים!" אמרה אמא של גדי בצער. ואז נגשה שולמית אל הארגז והחלה להפך בו ולפשפש. "נדמה שנתקלתי כאן פעם באיזה מפצח אגוזים," אמרה והוציאה את מפצח האגוזים שלי.

המפצח פשוט נחטף מיד ליד. כלם רצו לפצח את אגוזיהם. כשנגמרו כל האגוזים שבקערה, הוציאה אמא של גדי עוד שקית ואמרה: "אני רואה שאתם נהנים, אז למה שלא תשתעשעו גם בפצוח שקדים?"

אני חייכתי אל עצמי וידעתי: גם דבר קטן וישן מביא תועלת; לא מכרחים דוקא גדול וחדש...

מבצע
"פוג'י 'כפת לי'"
פזלים מרהיבים של
"דובוני 'כפת לי'" חינם לכל קונה

על כל קניה של 2 סרטי צילום פוג'י SUPER HR
תזכו חינם בפזל מקסים של "דובוני 'כפת לי'"
מתוך 6 דוגמאות יפות וצבעוניות.

פוג'י SUPER HR הדור החדש של
סרטי הצילום, בעל רזולוציה
חדה ועשירה, בחירתם של
הצלמים המקצועיים,
בארץ ובעולם.

פוג'י SUPER HR סרט הצילום
שלך מהתמונה הראשונה.

אל תשכח לדרוש
את הפזל בזמן קנית
2 סרטי צילום פוג'י,
כי לפוג'י איכפת!

FUJICOLOR SUPER HR
100·200·400·1600

FUJI FILM

צלם פוג'י ואתה בתמונה

ידיעות אחרונות לילדים